

Športnik

REVIJA JE BREZPLAČNA
Številka 75
april 2025
www.zsis.si

**Pogovor z Romanom
Jakičem**

str 8

**Marino Kegl 3. na
Australian Open**

str 36

**Specialci iz Italije
z 20 kolajnami**

str 42

Kazalo

3	Uvodnik	31	Jernej in Tabea navdušila v Italiji	50	Showdown v letu 2024
6	Bloudkova nagrada in plaketa	32	Premagovanje izzivov v športni karieri	52	Po Živini poti tudi Mojca in Kristjan
8	Da bi parašport le dobil dvorano	34	Lidlove trajnostne zgodbe v ospredju tudi podpora parašportu	55	V Hong Kongu tudi do norm za svetovno prvenstvo
14	Na Rogli uspešno organizirali 2. zimski paralimpijski tabor za družine	36	Pred Japonsko do 2. mesta na svetovni lestvici	57	Trajnostne kompetence pri predmetu šport za otroke s posebnimi potrebami
18	Uspešen začetek za Živo Lavrinc	38	Športna zveza gluhih Slovenije je podelila priznanja	60	Aktivno inkluzivno – lokalno in regionalno izvajanje aktivnosti
19	Slovenija bo srebro branila na Madžarskem	39	Na Poljskem pustili dober vtis	62	Umrla je Danica Oman
20	Začelo se je odštevanje do zimskih paralimpijskih iger	40	V letu 2024 spisala zgodovino	62	Nič drugačno življenje – dokaz za to tudi parašportnice in parašportniki
22	S prvega mesta pogledujejo	42	Prihodnost je tukaj		
26	Izjemna napoved za Laško	46	Državna prvenstva 2025		
30	Izkazali so se v Splitu				

Kolofon

Izdaja: Zveza za šport invalidov Slovenije - Slovenski paralimpijski komite

Za Zveza ŠIS - SPK: Damijan Lazar

Uredniški odbor: Drago Perko - v.d. urednika, Tjaša Filipčič, Maja Bobnar, Anton Petrič, Žiga Kobaševič in Franci Slivšek

Sodelavci: Majda Vesel Kočar in Jana Čander

Lektoriranje: Rok Janežič

Oblikovanje in prelom: Franci Slivšek

Tisk: Para d.o.o., Ljubljana

Naslov: Zveza ŠIS - SPK, Cesta 24. Junija 23, 1231 Ljubljana - Črnuče

Tel.: +386 (01) 53 00 891

Fax: +386 (01) 53 00 894

info@zsis.si

http://www.zsis.si

Tr. r.: 0510 0800 0024 242

Naklada: 4000

Izid revije sta finančno omogočila Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij – FIHO in Fundacija za šport FŠ.

ISSN 1854-5254

Mnenja izražena v avtoriziranih člankih so mnenja avtorjev in niso verifilirana stališča Zveze ŠIS - SPK.

(V tej številki revije Športnik je bil recenziran znanstveni članek avtorice Tjaše Filipčič z naslovom: Trajnostne kompetence pri predmetu šport za otroke s posebnimi potrebami)

Programe Zveze ŠIS - SPK sofinancirajo:

Naslovna fotografija:
(foto: Miha Kačič)

Uvodnik

Piše: Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK (foto: Vid Ponikvar/Sportida)

▲
Damijan Lazar
predsednik
Zveze ŠIS - SPK

V teh mesecih na Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem komiteju, krovni nacionalni organizaciji za parašport, še aktivneje dihamo v ritmu sodelovanja in povezovanja. To je močan trend in modus vivendi naše zveze že zadnjih 12 let, ko iščemo sinergije z drugimi športnimi organizacijami in spodbujamo integracijo tudi na področju športa.

V prihodnjih mesecih in letih pričakujemo še nekaj odmevnih korakov naprej. Pravi korak v tej smeri je projekt Aktivno inkluzivno – socialna vključenost invalidov na področju športa v obdobju 2024–2028. Trajal bo do leta 2028 ob

finančni podpori proračunskih sredstev Republike Slovenije in Evropskega socialnega sklada plus. Skupna ocenjena vrednost projekta je 5.000.882 EUR. Aktivnosti projekta so razdeljene v več sklopov, izvajata jih konzorcijska partnerja Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite in Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez.

Socialna integracija je za kakovost življenja invalidov zelo pomembna. Šport oziroma gibalna vadba se izvaja v športnih objektih oziroma na športnih površinah, kar omogoča hkratno druženje in sodelovanje invalidnih in neinvalidnih oseb. Parašport ima v vseh svojih raznovrstnih oblikah pomembne psihosocialne učinke (možnost rehabilitacije s pomočjo gibanja, vključevanje v družbo). Na področju rekreacije je trenutno zelo malo programov za to populacijo, zato je treba dvigniti kakovost programov in število invalidov, ki se bodo ukvarjali z rekreativno dejavnostjo ali športom. Ob udeleževanju rekreativne vadbe se vadeči pogosto navdušijo za posamezen šport in se z njim začnejo aktivneje ukvarjati. Na področju parašporta poznamo različne tekmovalne sisteme, ki omogočajo udeležbo invalidov na evropskih in svetovnih prvenstvih športa invalidov ali na paralimpijskih igrah. Za posameznika invalida lahko udeležba na takšnih tekmovanjih poleg športnega dosežka pomeni tudi izjemno socialno integracijo. Projekt bo vključeval aktivnosti, pobude, dogodke in delavnice, namenjene mladim invalidom in njihovim staršem, družinskim članom, učiteljem in drugim strokovnjakom, lokalnim športnim klubom, panožnim zvezam, društvom invalidov itd. Namen ukrepa je tudi ozaveščati javnost in razbijati predsodke o vključevanju invalidov v športne programe ter spodbujati različna društva in organizacije pri prilagajanju njihovih programov za športnike invalide. Pomemben del ukrepa bo ustrezno usposobiti strokovnjake in vzpostaviti kakovostno bazo ponudnikov športnih dejavnosti za vso populacijo invalidov

ter športnikom invalidom omogočiti kakovostno vadbo, ki jim bo omogočila udeležbo na najvišjih tekmovanjih športa invalidov.

Del tesnejšega sodelovanja so tudi prehodi strokovnega kadra z nacionalnih panožnih športnih zvez na področje parašporta. Tako smo v zadnjih nekaj tednih na področju parašporta pridobili nekaj novih selektorjev parašporta v paraplananju, paralokostrelstvu, parastrelstvu, paraplezanju ... To je pogost pojav po paralimpijskih igrah, ko moramo izdelati načrte za novo štiriletno obdobje in vztrajati nadaljnja štiri leta, do naslednjih paralimpijskih iger v Los Angelesu. To so novi prijemi in novi načini, ki jih novo strokovno vodstvo uvaja ne samo v športno vadbo, pač pa tudi v našo organizacijo. Veselimo se sodelovanja ter vsem želimo veliko športnih uspehov in odličnega sodelovanja s krovno organizacijo za področje športa invalidov – Zvezo ŠIS-SPK.

Še tole: še vedno smo pod vtisom 12. svetovnih zimskih iger specialne olimpijade. Slovenska odprava se je izkazala s kar 20 kolajnami.

Navdušila pa je predvsem s svojim odnosom, pristopom in iskrenostjo, in to pred odhodom, na tekmovanju v Italiji in ob prihodu v Slovenijo. To so naši specialci. Vsem dobitnikom medalj in strokovnemu vodstvu čestitamo za odlične športne dosežke, resnično so se izkazali.

Ob koncu koledarskega leta bo napočil letošnji tekmovalni vrhunec. Od 15. 11. do 26. 11. bo v Tokiu potekala že 25. poletna olimpijada gluhih. Naši gluhi športniki nas bodo zastopali na Japonskem v atletiki, tenisu in plavanju. Prav v teh dneh je številčna ekipa gluhih športnikov na športnih pripravah v Medulinu, kjer bodo telesno pripravljenost dvignili na še višjo raven. Naša zveza že nekaj let pripravlja, vodi in organizira tovrstne priprave. Izkazalo se je, da to našim parašportnicam in parašportnikom pomaga pri trenažnem procesu. Tudi zato že danes načrtujemo tovrstne jesenske priprave.

Vsem želimo, da bi dosegli in presegli svoje osebne športne cilje, ter leto, ki je pred njimi, končali brez poškodb.

Specialisti
Specialisti +

Poslušajte svoje telo.

Hitreje do specialista
v vaši bližini.

triglavzdravje

Vaš partner za zdravje
triglavzdravje.si

Bloudkova nagrada Frančku Gorazdu, Živi in Dejanu, Bloudkova plaketa Manc

Piše: D.P.

(foto: Luka Vovk/Sportida)

Izjemno parašportno leto 2024, ki je prineslo toliko veselja parašportu, je dobilo potrditev tudi ob podelitvi Bloudkovih nagrad, najvišjih državnih priznanj za šport.

Franček Gorazd Tiršek

Slovenski strelec Franček Gorazd Tiršek je na paralimpijskih igrah v Parizu osvojil zlato medaljo v disciplini z zračno puško stoje v kategoriji R4. Za najuspešnejšega člana slovenske ekipe v Parizu je to že peta medalja na igrah v karieri, a prva zlata. Tiršek je v predtekmovanju osvojil šesto mesto in si tako zagotovil nastop med osmerico, ki si zagotovi boje za medalje.

V finalu je streljal zelo zanesljivo, se kmalu prebil na četrto mesto in nato že med nosilce medalj. V boju na izločanje se je z mirnimi nastopi, ustrelil je tudi 10,7 in 10,8, prebil vse do odločilnega boja za zlato z domačinom Tanguem de la Forestom. V zadnjih dveh streljih je bil spet natančnejši in na koncu zmagal z 0,2 kroga prednosti. Dosežek 253,3 v finalu pa je tudi nov paralimpijski rekord. Bron je dobil Korejec Huntæ Seo. Disciplina zračna puška stoje je sicer Tirškova najmočnejša; v njej si je pristreljal tri od štirih paralimpijskih medalj v karieri, drugi je bil v Londonu 2012, Riu 2016 in Tokiu pred tremi leti. Eno bronasto medaljo ima še v disciplini zračna puška leže R5 iz Tokia pred tremi leti.

Živa Lavrinc in Dejan Fabčič

Lokostrelca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič sta na mešani ekipni tekmi na paralimpijskih igrah v

Parizu osvojila tretje mesto. V boju za bron sta po dodatnem strelu premagala indijsko ekipo s 5 : 4. Njun nastop je bil zadnji slovenski na igrah v Parizu. Za začetek dneva sta v osmini finala s 6 : 2 premagala kolumbijsko ekipo. V četrtfinalu sta po dodatnem strelu premagala Kitajsko s 5 : 4, v polfinalu pa sta se pomerila s Turčijo.

Tudi v tej tekmi je odločal dodatni strel, saj sta tekmece povedla z 2 : 0, potem pa sta Slovenca dobila naslednji dve seriji (34 : 27, 36 : 32). V četrti seriji sta Turka slavila s 34 : 31 in izsilila odločilni dodatni strel.

Pri tem strelu sta bila bolj zbrana turška tekmece. Fabčič je zadel le petico, kar je kljub Živini desetici pomenilo tesen poraz s 15 : 16 in konec sanj o finalu.

▲ Nagrada za našega Nanija.

Slovincema je ostala tekma za bron, tekmece pa sta bila Indijca Pooja in Harvinder Singh. V prvi seriji sta s 33 : 30 zmagala Indijca, a sta slovenska tekmovalca vrnila v drugi in slavila s 34 : 29. V tretji seriji je indijska ekipa po dvakrat zadela devetico in desetico ter zmagala z 38 : 33.

“Četrto serijo sta začela Slovenca, Fabčič pa je z desetico tlakoval pot k zmagi s 34 : 29 in slovenski zasedbi zagotovil dodaten strel za medaljo. Pri tem strelu sta se Slovenca izkazala, Fabčič je zadel devetico, Živa Lavrinc pa desetico, tako da sta zmagala z 19 : 17.”

Manca Smrekar

Na predlog Planinske zveze Slovenije je priznanje prejela tudi paraplezalka Manca Smrekar (ŠPO PD TAM Maribor), ki je postala ponosna prejemnica Bloudkove plakete. Manca je v letu 2024 vnovič opozorila nase. Na evropskem paraplezalnem prvenstvu 2024 v Villarsu je postala evropska podprvakinja v kategoriji AU3. V svetovnem pokalu je stala na stopničkah na vseh treh tekmah, bila je srebrna v Innsbrucku ter bronasta v Salt Lake Cityju in Arcu, kar je odraz dobrega dela s trenerjem Luko Mužarjem.

Voditeljica prireditve, ki jo je ob šestdesetletnici neposredno prenašala nacionalna televizija, je bila Bernarda Žarn. Ob spremljavi Big banda Slovenske vojske sta peli Nina Strnad in Maja Keuc. Režiser in scenarist prireditve je bil Andrej Stražišar iz družbe za umetniško ustvarjanje Teater, tekste sta napisala Filip Gudej in Urša Žlindra.

Zbrane sta nagovorila
resorni minister
Matjaž Han...

in dr. Nataša Pirc
Musar, predsednica
Republike Slovenije.

Nagrajena tudi Živa
Lavrinc in Dejan Fabčič.

Da bi parašport le dobil večnamensko športno dvorano

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida, URI Soča)

Roman Jakič je že skoraj četrto stoletja tesno povezan s parašportom. Oktobra lani je bil imenovan za direktorja javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije Soča (URI Soča). Z Romanom Jakičem smo se pogovarjali o njegovi prvi izkušnji z URI Soča in parašportu.

Ne skriva navdušenja nad Jernejem Slivnikom in Tabeo Dolžan ter Živo Lavrinc. Razkriva pa tudi smeje načrte že sedaj dobrega sodelovanja z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem.

Pa začniva v tekmovalni areni, zima je pri koncu, iz smučarskih logov pa nekaj vzpodbudnih rezultatov. Veseli smo, da se je parasmučar Jernej Slivnik uspešno vrnil v tekmovalno areno.

»Moram reči, da smo bili zaskrbljeni zaradi njegove bolezni, ki mu je preprečila trening. Po letu dni mirovanja se je težko vrniti v vrhunski šport in ob tem doseči vrhunske rezultate. Jernej je dokazal, da je tega zmožen. Tako na FIS tekmah kot na univerzijadi je osvojil najvišja mesta in tudi v psihološkem smislu dokazal, da zmore.«

Tu je tudi Tabea Dolžan, ki bo poleg Jerneja naš adut na prihajajočih zimskih paralimpijskih igrah v Milanu in Cortini.

»Smučarska tekačica Tabea je že ves čas na našem radarju, žal pa ni tekmovala na zadnjih zimskih paralimpijskih igrah, čeprav smo si to zelo želeli. Sedaj pa menim, da je pripravljena. To je potrdil tudi njen trener Erik Raduha, ki je izpostavil njeno

maksimalno pripravljenost. Izkazala se je tako na tekmi neinvalidov kot na univerzijadi.«

Jernej je star 24 let, Tabea 20. So še mladi, ki sledijo Jerneju in Tabei?

»To je velik problem, predvsem pri zimskih parašportih. Pogoji so drugačni, pa tudi oprema, predvsem monoskiji, je zelo draga. A tu so še drugi dejavniki, ki odločajo. Starši imajo otroka rajši na toplem, npr. v bazenu, kot na smučišču. Po drugi strani pa je zelo pohvalno, da je Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite skupaj z OKS ter ministrstvom za gospodarstvo,

turizem in šport vstopila v skupni evropski projekt Aktivno Inkluzivno. Ta projekt bo pomagal pri pridobivanju mladih športnikov. V petih letih bi lahko dobili 1000 mladih parašportnikov. To je dober obet za prihodnost parašporta v Sloveniji.«

Kako ste kot starš iskali informacije o parašportu pred 23 leti, ko je vaš sin Gal pristal na invalidskem vozičku?

»Te izkušnje, ki sem jih pridobil s sinom, želim predstaviti, pa tudi spremeniti, kar je v moji moči direktorja URI Soča. Ko je bil Gal na URI Soča na rehabilitaciji, prav dosti informacij o parašportih, v katerih bi se lahko preizkusil, ni prejel. Je pa bil Gal športnik po duši, prej je treniral košarko, sicer pa je rad smučal, smo smučarska družina. Prvo leto po Galovi rehabilitaciji smo odšli v toplice, a je Gal po koncu bivanja v toplicah dejal, da tja ne želi nikoli več. Da želi smučati, je bil jassen. Zatem si je v avstrijskem Kaunertal sam našel plačljiv tečaj, organizirali so ga Avstrijci, tam je tudi Gal potem začel smučati. Navdušila ga je ena od nekdanjih vrhunskih

akrobatskih smučark, ki pa si je pri eni od svojih akrobacij zlomila hrbtenico.«

Kakšni so bili pogoji za parašport pred 20 leti?

»Niso bili tako dobri kot danes. Zato je Gal pet sezon smučal kar v ZDA v Winter Parku, ki je namenjen tudi parasmučanju. Šlo je za multinacionalni hub, v katerem se je zbralo 40 nadarjenih smučarjev invalidov z vsega sveta. Gal je tam bival, treniral in tekmoval od novembra do marca.«

Roman Jakič doda:

»Potem smo začeli ta šport razvijati v Sloveniji, na več področjih hkrati. Povečalo se je medijsko zanimanje, na Fakulteti za šport so zaživel programi parašporta, Smučarska zveza Slovenije izobražuje trenerje parasmučanja. Prišli smo do te točke, da mladim ni več treba na tuje, da bi smučali. Zdaj se lahko s smučanjem seznanijo doma, začeni s kampom, ki ga je začel organizirati Gal Jakič, nadaljevala pa Zveza paraplegikov Slovenije. Vesel sem, da Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite

Roman Jakič je bil vodja paralimpijske odprave leta 2018.

zgodno pripravlja paralimpijski tabor za družine, na katerem se lahko otroci in starši seznajajo s športi na snegu. Odzivi so zelo dobri, to lahko potrdim iz prve roke. Ko se sprehodim po oddelku na URI Soča in govorim s starši, so ti zelo veseli in hvaležni, ker imajo otroci na taboru tako možnost.«

S katerimi izzivi ste se soočali kot oče otroka s posebnimi potrebami?

»Najtežje je bilo sprejeti dejstvo, da je otrok v takem stanju, da se mora rehabilitirati. Zelo težko je bilo najti informacije, katere športne panoge so sploh na voljo. Danes je drugače: na URI Soča skupaj z Zvezo ŠIS-SPK vsako sredo dopoldne za otroke in starše pripravimo predstavitev enega od parašportov, popoldne pa to naredimo tudi za starejše rehabilitante. Tega v preteklosti ni bilo. Zato je ena od mojih idej, da bi skupaj z URI Soča v sklopu prej omenjenega projekta Aktivno Inkluzivno, to je bila tudi ideja Damijana Lazarja, predsednika Zveze ŠIS-SPK, in koordinatorja projekta Aleša Šolarja, kar na URI Soča naredili t. i. hub, ker je URI Soča naravni habitat, kjer je možno otroke nagovoriti, jim priporočiti parašport in jih vzpodbuditi, da se ukvarjajo s parašportom. Ko zapustijo URI Soča, so ti otroci integrirani, ne pa getoizirani, v šole, srednje in osnovne. To je dobro. Je pa tudi res, da izgubimo stik z njimi in ne vemo, kaj se z njimi dogaja, ko zapustijo našo ustanovo. Zato je strateško nujno, da v URI Soča v času rehabilitacije zagotovimo popolne informacije, da opolnomočimo tako otroke kot starše, da vedo, na koga se obrniti – bodisi če bi otrok treniral ali pa bi se samo rekreativno ukvarjal s parašportom.«

Kako bi ocenili sodelovanje med URI Soča in Zvezo ŠIS-SPK?

»Med ustanovama vlada naravna sinergija. Poslanstvo URI Soča je celostna rehabilitacija pacientov. Sam in vsi kolegi v URI Soča razumemo, da je šport del te celostne rehabilitacije. V naši hiši so 'nastali' vrhunski parašportniki – poleg Gala Jakiča in Jerneja Slivnika še Robi Bojanec in Haris Kuduzović, tudi Darko Đurić in Tim Žnidaršič Svenšek sta bila pri nas, pa še mnogi drugi. Sodelovanje z Zvezo ŠIS-SPK se mi zdi dobro. Ne le da imamo ob sredah predstavitev parašporta, sodelujemo tudi pri drugih projektih, začeni s paralimpijskimi igrami, na katerih sodelujejo naši fizioterapevti, ki so pri športnikih zelo cenjeni. Tu je še zdravstveni kader, ki skrbi za paralimpijsko odpravo in ostale parašportne odprave na tuje. Tako sodelovanje je treba ohraniti in še okrepiti.«

Kakšni izzivi so pred vašo hišo?

»URI Soča skrbi za celostno obravnavo pacienta. Gre za univerzitetno ustanovo, zato menim, da bi se morali bolj vključiti v standarde tega športa. Tako bi skozi perspektivo rehabilitacije prenesli znanje o tem, kako naj šport poteka. Tu bi veljalo računati tudi na visokokvalificirane fizioterapevte in psihologe. URI Soča vidim kot institucijo, ki lahko močno pripomore k razvoju športnika, s storitvami rehabilitacije pa k vzpostavljanju prej omenjenih standardov.«

Pol leta ste že direktor URI Soča. Kako je voditi tak kolektiv?

»Predvsem mi je to v ponos in veselje. V to institucijo sem prvič prikorakal pred 23 leti, ko je moj sin Gal začel rehabilitacijo. Tej ustanovi sem ostal zvest: kot minister za obrambo sem prek fundacije ITF pomagal pri rehabilitaciji žrtev min. Bil sem tudi član sveta zavoda URI Soča. Že pred 23 leti, ko sem vstopil v to hišo, sem spoznal, da so tu srčni, profesionalni ljudje, celoten kader je tak. Vsi pa so tu, da pomagajo, pacient je na prvem mestu. Spoznal sem tudi to, da je URI Soča vrhunska strokovna ustanova. Ker smo del Univerze v Ljubljani in Medicinske fakultete, sem še toliko bolj ponosen, da sem direktor in da skušam po najboljših močeh prispevati k zagotavljanju pogojev za nemoten razvoj te stroke.«

Manjka le še športna dvorana.

»V predstavitvi svetu zavoda, ki je poleg Vlade RS odločal o mojem imenovanju, sem kot enega od prioriternih ciljev izpostavil prav gradnjo večnamenske športne dvorane. Spomnim se, kako sem pred leti govoril s Jožetom Okornom, ki mi je pripovedoval o tej dvorani, njen načrt imamo še danes. Ko sem bil še član sveta zavoda, smo o tem govorili tudi v času, ko sta zavod vodila Franc Hočevnar in mag. Roman Cugelj. Načrt obstaja. Menim, da moramo ob sodelovanju z različnimi ministrstvi priti do večnamenske športne dvorane za potrebe parašporta. V mojem prvem mandatu želimo priti do načelne odločitve in finančne konstrukcije, s pomočjo katere bi zatem iskali financerja.«

Po četrto stoletja se vam je nabralo izkušenj, znanj in vedenj, ki so tako ali drugače povezani s parašportom.

»Veliko se je zgodilo. Natančno lahko govorim predvsem za zimske parašporte, sem pa bil vpet tudi v ostale sfere parašporta v Sloveniji. V prvem desetletju mojega udejstvovanja nam je uspelo zamenjati percepcijo, ki je parašport sprva enačila z rekreacijo. Odločevalcem in stroki smo

dokazali, da je lahko parašport na zelo visoki, tudi vrhunski ravni. Ko se je zamenjala miselnost, se je parašport začel razvijati. Sodeloval sem z različnimi predsedniki Zveze ŠIS-SPK, a ključen preskok se je zgodil v času predsednikovanja Damijana Lazarja, ki se je zavedal, da se moramo organizirati tako kot šport neinvalidov in zahtevati enake pravice iz tega naslova. To se je zgodilo, tudi pri nagrajevanju športnikov in parašportnikov, ki je sedaj poenoteno. V javni upravi se nadaljuje zaposlovanje parašportnikov. Še vedno pa manjka infrastruktura, o čemer sva govorila prej. Lahko tudi rečem, da parašport ni več getoiziran, večina nacionalnih športnih panog invalide že integrira v svoj športni portfelj: Namiznoteniška zveza Slovenije in Smučarska zveza Slovenije sta lep primer integracije.«

Skoraj četrto stoletja je že povezan s parašportom.

Končajva z Živo Lavrinc. Ko smo vaju videli v družbi, je bilo očitno, da Živo poznate že dalj časa.

»Živa Lavrinc je sonce naše. Poznam jo že od malih nog. Eden mojih najboljših prijateljev je bil Maks Lavrinc, Živin oče in poslanec LDS. Žal je že pokojni. Ko gledam Živo, mislim na Maksa, ki bi bil danes ponosen na Živo, a tudi žalosten zaradi tega, kar se ji je zgodilo v Švici ob spustu s kolesom. A ob Živinih zadnjih uspehih bi bil noro vesel, z dvignjeno pestjo bi vriskal, kot je rad počel. Bili smo in ostali družinski prijatelji, Gal in Živa sta ostala v stiku tudi po Živini nesreči. Živa je imela srečo v nesreči, ker se ji je to zgodilo v Švici v službi. Švica ima povsem jasno izdelan sistem športne rehabilitacije, kako pomagati človeku, ki se mu kaj takega zgodi. Prizadelo nas je, ko se ji je to zgodilo. A Živa se nikoli ne preda, prava borka je, ni še rekla zadnje besede!«

Na Rogli smo naredili pomemben korak pri razvoju zimskih panog parašporta.

(foto: Miha Kačič)

Na Rogli uspešno organizirali 2. zimski paralimpijski tabor za družine

Piše: Drago Perko

(foto: Miha Kačič)

Na Rogli se je prve dni februarja z igrami na snegu uspešno sklenil 2. zimski paralimpijski tabor za družine.

Letos smo gostili 11 družin, zanje je skrbelo pet smučarskih učiteljev in štiri delovne terapevtke, prostovoljke, sicer študentke programa delovne terapije na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani.

Bogat program

Tabor se je začel v četrtek, ko so družine prišle na Roglo. Nekaj si jih je ogledalo tekmo smučarjev paraplegikov, ki so sklenili 16. kamp Zveze paraplegikov Slovenije. Naš prvi dan, zbrane je sprejemala vodja tabora Majda Kočar, je minil v znamenju spoznavanja, dobili pa smo tudi dva izjemna obiska. Najprej sta smučarska učitelja Žiga in Jasna predstavila osnove smučanja, potem pa sta zbrane nagovorila paralimpijec, parakolesar Anej Doplihar ter zlati z zadnjih paralimpijskih iger Franček Gorazd Tiršek. Petkovo dopoldne je postreglo s prvim smučanjem in druženjem z mediji, popoldne pa so otroci in starši najprej pozorno spremljali kemijske poizkuse, ki jih je za nas pripravil Lek, osrednji partner tabora. Medtem ko so otroci preizkušali kemijske eksperimente, ki sta jih vodili Lekovi prostovoljki, je pogovor s starši vodila uspešna paraplesalka Nastija

Fijolič, ki je spregovorila o svojem življenju, željah, upih, izzivih in težavah, s katerimi se soočajo invalidi, starši pa so spregovorili o svojih vsakodnevni

izzivih. Nadaljevanje petkovega popoldneva je bilo plesno obarvano, v osnove valčka nas je uvedel trener plesne reprezentance Andrej Novotny,

Vesolja in sreče na snegu ni manjkalo.

skupaj s plesalkami Brino, Niko in Laro. Brina in Nika sta bili sicer tudi udeleženci našega tabora.

V soboto in nedeljo dopoldne so otroci smučali, popoldne pa so bili aktivni v hotelu. V soboto so se pod vodstvom paralokostrelca Simona Turka vsi udeleženci preizkusili v lokostrelstvu, večer je minil v znamenju tombole in druženja. V nedeljo smo taboru piko na i postavili z igrami na snegu, ob pomoči Leka so nas obiskale Tačke pomagačke, z nami je bila tudi naša maskota Levček Mark.

Delitev na sedeče in stoječe smučarje

»Na taboru je bil smučarski del razdeljen v dve skupini: stoječi in sedeči smučarji, pri stoječih pa smo smučarje razdelili na začetnike in smučarje, pri katerih smo se že poglobljali v napredno smučarsko tehniko. V biskiju smo imeli 4 smučarje, v monoskiju 3 ter pet stoječih smučarjev. Pri smučanju smo začeli prvi dan s testom na progi Uniorček, ker je najmanj zahtevna proga, zatem smo smučarje razdelili. Opazil sem, da so vsi otroci nasmejani, zabavamo se. Veseli smo, da imamo močne in strokovno okrepljene ekipe, ki so skrebele in bdele nad otroki. Največji užitek pa je bil, ko smo spremljali to veselje in nasmehe vseh po koncu proge in ko smo se spet odpravili na žičnico na novo vožnjo,« je delo smučarskih učiteljev opisal Žiga Kobaševič.

Z dobrimi vtisi domov

»Drugič sem na taboru. Prijavila me je mama. Vesel sem, ker sem se vrnil, ker je tu tudi nekaj mojih prijateljev, da smo skupaj smučali. Učitelja Žiga in Kristina sta me nekaj naučila, pa tudi jaz njiju. Svetoval sem jima, da na manj strm delu pri Mašin

Razigrani Maksimiljan se je na Rogli dobro zabaval.

Letos smo še okrepili strokovne vrste in zadeli žebliček na glavico.

Žagi ne smeš iti preveč v tisto stran, ker lahko padeš v gozd. Upoštevala sta me,« je svoje vtise zbral 8-letni Maksimiljan Podpečan iz Rinskih Toplic; svoje je dodala tudi njegova mama Špela Peras Podpečan: »Že drugič smo na taboru, sin je našel iste prijatelje, kot jih je imel lani. Tudi letos je zelo užival. Lanskoletni tabor mu je zelo koristil, smučarske učitelje bolj uboga kot nas starše, zato se je veliko naučil. Letos je bil na snegu precej bolj suveren kot lani, pa tudi vmes smo bili nekajkrat na Rogli. Vesela sem, ker smo se starši družili med seboj, otroci pa so vmes postali pravi prijatelji.« »Na tabor sem prišel, ker je tu lepo, ker veliko smučamo in se družimo. Že prvi dan je bil dober in zanimiv. Z mano je smučal oči,

pomagal je tudi trener Žiga, tu sta bila še Katja in Maksimiljan,« je bil nad taborom navdušen 11-letni Matevž Kovačič iz Mengša.

Prostovoljci iz Leka

Na takem taboru vsak par rok prav pride. Zato smo hvaležni našemu partnerju Leku, ker so nam pri izvedbi tabora pomagali tudi njegovi prostovoljci. »V Leku nam je zelo pomembno delati z družbo in vračati družbi. Večkrat dobimo priložnost, da kot prostovoljci sodelujemo pri različnih projektih in taborih. Obe radi smučava, prijavi se. Najina naloga na taboru je bila, da sva otroke spremljali na biskiju in jih občasno vozili. To je bila najina prva izkušnja s parasmučanjem. Najbolj pa se nama je vtisnilo v spomin, kako so otroci zadovoljni, hvaležni in navdušeni, da so lahko na snegu. Ni jim samoumevno. Predvsem pa so hvaležni za vse,« sta povedali Jerneja in Sandra, prostovoljki Leka, ki sta se nam na smučanju pridružili v petek dopoldne. Petkovo popoldne sta otroke s kemijskimi eksperimenti prav tako razveseljevali dve Lekovi prostovoljki, Ana in Linda. V soboto so nam na smučanju pomagali Andreja, Nejc in Živa, v nedeljo sta nam pri športnih igrah priskočila na pomoč Maja in Alojz.

Lekovi prostovoljci so bili z nami pri poizkusih in na snegu.

Ko se združita znanost in parašport.

Smeli načrti

»Vesel sem, ker se je Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite z z zimskim paralimpijskim taborom za družine vrnila na Roglo, kjer smo imeli krasno vreme in bili vnovič lepo sprejeti. Tu smo uživali na snegu, tudi s pomočjo določenih prilagoditev. Prav je, da smo spoznavali radosti na snegu, zadovoljne so bile tudi družine, ki so se udeležile tabora, ki je velik izziv za nas, letos pa smo ga pričakali še bolj pripravljeni in strokovno podkovani. Lani smo ga organizirali prvič, a smo si s poletnimi tabori in lanskim prvim zimskim nabrali dovolj izkušenj, da je bil letos tabor še boljši. Vesel sem, ker nam je uspelo najti dodaten strokovni kader, ki je še okrepil varnost naših otrok. Želim pa si, da bi to bazo še razširili, da bi tabor tudi številčno zrasel. Pri tem računamo na pomoč in podporo evropskega projekta »Aktivno inkluzivno – socialna vključenost invalidov na področju športa v obdobju 2024–2028«. V naslednjih štirih letih želimo v šport vključiti 1000 invalidov. Priložnost in možnost bo tudi v zimskih športnih panogah,« je ob koncu povedal Damijan Lazar, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja.

Nastija Fijolič je delila svoje bogate izkušnje.

Parakolesar Anej je razkril, kako se je navadil na sneg.

Uspešen začetek za Živo Lavrinc

Piše: D.P.

(foto: Sports Association for the Disabled of Thailand under the Royal Patronage of his Majesty the King)

Po lanskem uspehu na paralimpijskih igrah, Živa Lavrinc je v mešani ekipi skupaj z Dejanom Fabčičem osvojila bron, naša paralokostrelka tudi v letu 2025 uspešno nadaljuje s tekmovanji.

Kljub temu je Živa zasedla izvrstno 17. mesto v konkurenci 61 tekmovalk.

Evropsko in svetovno prvenstvo

Sezona se nadaljuje, paralokostrelska reprezentanca ima novega glavnega trenerja – dosedanja glavna trenerka Brina Božič se je poslovila, nadomestil jo bo trener Luka Gjurin. Konec maja bo evropsko prvenstvo v Rimu, septembra pa našo reprezentanco čaka svetovno prvenstvo v Južni Koreji.

»Veselim se svetovnega prvenstva, ki bo letos konec sezone. Pa da vidimo, kam lahko pridemo,« je Živa pogled usmerila v prihodnost.

Popravila svetovni rekord

Leta 2025 je Živa postavila nov svetovni rekord. To ji je uspelo na tekmovanju Pokal Šentlok, ki je potekal v Športni dvorani v Podčetrtku. Nova rekordna znamka v dvoranskem lokostrelstvu na 25 m znaša 545 krogov.

V kvalifikacijah se je izkazala z osebnim rekordom (598 krogov), kar je bilo dovolj za 47. mesto med 61 tekmovalkami. V prvem krogu izločilnih bojov je bila prosta, v drugem krogu pa je s 7 : 3 izločila estonsko predstavnico Reeno Pärnat (27. na svetovni lestvici, do sedaj je tekmovala na treh olimpijskih igrah). V tretjem krogu je Živo premagala Kitajka Limin Wang.

Pred Živo je v tem letu še nekaj športnih izzivov.

Slovenija bo srebro branila na Madžarskem

Piše: D.P.

(foto: ParaVolley Europe)

Po letu 2019, ko je Madžarska gostila evropsko prvenstvo v odbojki sede divizije A, se evropska reprezentančna elita spet vrača k našim severovzhodnim sosedom.

Med 23. 7. in 3. 8. bo mesto Győr gostilo evropsko prvenstvo članic in članov.

PVE in Madžarska odbojarska zveza že neutrudno delata na izvedbi turnirja, na katerem bo tekmovalo po 12 najboljših ženskih in moških reprezentanc. Spomnimo: Slovenija je na zadnjem evropskem prvenstvu članic v Italiji zasedla izjemno 2. mesto, lani na

paralimpijskih igrah pa je bila šesta, kar je dobra napoved za naše odbojkarice, ki jih bo po novem vodila nekdanja izjemna igralka Danica Gošnak, asistiral pa ji bo dosedanji selektor Simon Božič.

Razmah odbojke sede

»V zadnjih petih letih smo bili v ParaVolley Europe (v nadaljevanju PVE) priča velikemu razvoju.

#EuroSittingVolley se bo vrnil na Madžarsko. Smo v novi dobi paravoleyja in pričakujemo še boljši dogodek v primerjavi s tistim pred šestimi leti v madžarski prestolnici, ki je bil odlično organiziran,« je povedal Branko Mihorko, predsednik PVE.

Tekmovalni in organizacijski motiv

»Naša država je spet lahko ne le dober organizator, ampak lahko upa tudi na uspešen nastop. Tudi prejšnje leto je bilo dobro za naše sedeče odbojkarje, ženska reprezentanca je na evropskem prvenstvu osvojila 5. mesto, a tudi moški so iz leta v leto boljši,« je povedala Gabriella Vatai, predsednica madžarske odbojarske zveze. »Prepričani smo, da bo dogodek 2025 spodbudil tudi njihov strokovni razvoj. Poleg tega je Madžarska odbojarska zveza izkoristila priložnost za organizacijo dogodka, ker verjame v družbeno odgovornost in meni, da morata odbojka sede in ves šport pripadati vsem, s tem dogodkom pa želi opozoriti tudi na to,« je zaključila Vatai.

Slovenska ženska reprezentanca, tudi evropska velesila, je do sedaj na evropskih prvenstvih osvojila že 10 kolajn. Prvakinje so bile leta 1999 v Sarajevu, srebrne v letih 2001, 2003 in 2023, bronaste pa v letih 1995 (v Ljubljani!), 2005, 2007, 2009, 2013 in 2015 (Podčetrtek!). Na svetovnih prvenstvih ima Slovenija tri kolajne – srebro iz leta 2002 (Kamnik!) ter bron iz let 2000 in 2006. Na paralimpijskih igrah so naše odbojkarice trikrat zasedle 4. mesto (2004, 2008 in 2012) ter 6. mesto (2024).

Začelo se je odštevanje do zimskih paralimpijskih iger v Italiji

Piše: Drago Perko

(foto: Luka Vovk/Sportida)

Jernej Slivnik,
paraalpski smučar.

Minulo leto so zaznamovale poletne paralimpijske igre v Parizu, 6. marca pa smo začeli odštevati 365 dni – leto do začetka 14. zimskih paralimpijskih iger, ki jih bosta med 6. in 15. marcem 2026 gostila Milano in Cortina d'Ampezzo.

Tabea in Jernej

Slovenijo bosta na igrah zastopala paraalpski smučar Jernej Slivnik in smučarska tekačica Tabea Dolžan, ki sta se letos že izkazala na mednarodni sceni, v teh dneh pa se po poškodbah počasi vračata v trenažni proces.

Petdeset let od prvih zimskih iger

Cortina bo skupaj z Milanom igre gostila prvič, sicer pa bodo to že 3. paralimpijske igre v Italiji. Prihodnje leto obeležujemo 50 let od prvih zimskih paralimpijskih iger, ko je leta 1976 švedsko mesto Örnköldsvik

gostilo prve zimske igre športnikov invalidov. Sodelovalo je 198 parašportnic in parašportnikov iz 16 držav. Prelomnica se je zgodila leta 1992 v Franciji. To so bile prve zimske paralimpijske igre, ki so potekale na identični infrastrukturi kot zimske olimpijske igre.

Slovenija sedmič samostojno

Slovenija bo prihodnje leto sedmič tekmovala na zimskih paralimpijskih igrah. Leta 1998 je tekmoval Srečko Kos, leta 2006 Žiga Breznik in Gal Jakič, v letih 2010 in 2014 Gal Jakič, zatem pa dvakrat Jernej Slivnik – v letih 2018 in 2022. Edino medaljo na zimskih igrah doslej nam je priboril Franc Komar (takrat še v dresu Jugoslavije) leta 1984 v Innsbrucku. Bronast je bil v alpski kombinaciji.

Jernej Slivnik

Jernej Slivnik je 24-letni parašportnik s Hrušice pri Jesenicah. Zapisal se je paraalpskemu smučanju, tekmuje v svetovnem pokalu, v minulih letih je nastopil na svetovnem prvenstvu in paralimpijskih igrah. Danes trenira pod taktirko trenerja Romana Podlipnika, meri se v superveleslalomu, veleslalomu in slalomu, v teh panogah naj bi tekmoval tudi v Italiji. Zanj bodo to 3. paralimpijske igre. Na paralimpijskih igrah v Južni Koreji je leta 2018 v slalomu osvojil 12. mesto, v veleslalomu je odstopil. Leta 2022 je na igrah v Pekingu zasedel 13. mesto v veleslalomu, na slalomu pa je odstopil. Letos je Slivnik zablestel na univerzijadi v Torinu, kjer je bil zlat v veleslalomu, srebrn pa v superveleslalomu.

Tabea Dolžan

Tabea Dolžan je 20-letna smučarska tekačica, članica Nordijskega društva Rateče – Planica, prihaja pa iz kraja Gozd Martuljek. Je študentka na programu Velnes na Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Bled. S tekom na smučeh je začela v vrtcu, njena prva trenerka je bila Vesna Dolenc, zdaj vadi pod taktirko trenerja Erika Raduhe. Njena najljubša disciplina je sprint klasično, pohvali pa se lahko z nekaj odmevnimi rezultati: 5. mesto na svetovnem pokalu v Planici (leta 2021), leta 2022 je nastopila na tekmi svetovnega pokala na Finskem. Na letošnji univerzijadi je v Torinu zasedla 4. mesto, svetovno prvenstvo je morala zavoljo poškodbe (strgane vezi v komolcu) izpustiti.

Najlepše igre do sedaj

»Kar zadeva prizorišča, smo v sanjski deželi! Igre Milano Cortina 2026 bodo zagotovo najlepše paralimpijske igre doslej. Začele se bodo v ikonični areni v Veroni, para hokej na ledu bo potekal v svetovni prestolnici mode Milano, osupljivi Val di

Fiemme bo gostil parabiathlon in paratek na smučeh, medtem ko bodo paraalpsko smučanje, paradeskanje na snegu, curling na vozičkih in zaključna slovesnost potekali v osrčju Dolomitov, v Cortini, enem najbolj čarobnih krajev na svetu,« je povedal Andrew Parsons, predsednik Mednarodnega paralimpijskega komiteja (IPC). Namen iger je za seboj pustiti trajno zapuščino – služile bodo kot pospeševalec izboljšanja dostopnosti, ki je večkrat glavni izziv za invalide.

665 športnic in športnikov iz 50 držav

»V Pekingu 2022 smo videli, kako se je pojavila povsem nova generacija mladih športnikov, ki so osvojili medalje. Štiri leta pozneje in z več izkušnjami bo talent še bolj razvit,« je še dodal prvi mož IPC-ja. Tekmovalo bo 665 parašportnikov iz 50 držav, borili se bodo za 79 kompletov medalj v šestih športih. Tekmovanje v curlingu na vozičkih se bo začelo 4. marca, dva dni pred otvoritvijo iger.

Tabea Dolžan,
smučarska tekačica.

S prvega mesta pogledujejo proti Hali Tivoli

Piše: D.P.

(foto: Liga NLB Wheel)

Parasport Slovenia, ki je v petih tekmah zbrala pet zmag, za potrditev »enice« je ugnala tudi Parasport Croatia. Na 2. mestu je redni del sklenil aktualni prvak KKI Vrbas (štiri zmage, en poraz), ki je bil v Gradačcu boljši od KK OSI Paramont in od domačega kluba KIK Zmaj. Tretje mesto je v rednem delu zasedel podgoriški KK OSI Paramont, ki je v Gradačcu izgubil obe tekmi – proti KKI Vrbas in Parasport Croatia, ki je redni del končala na petem mestu, šesta je KIK Una Sana. Ekipa od prvega do četrtega mesta so se uvrstile v polfinale, para sta Parasport Slovenia (prvi po rednem delu) : KIK Zmaj (četrti po rednem delu) ter KKI Vrbas (2.) in KK OSI Paramont (3.). Polfinale bo 13. 4. v Banja Luki, o napredovanju v finale odloča ena tekma. Zmagovalca tekem polfinalnega turnirja se bosta na finalnem turnirju v Ljubljani (17. 5. v Hali Tivoli) pomerila za naslov prvaka, poražena za bron, peta in šesta ekipa rednega dela, Parasport Croatia in KIK Una Sana, pa se bosta v Ljubljani 17. 5. udarila za končno peto mesto.

»Redni del zaključujemo brez praske, kar je vsekakor dobro, glede na to, kako kvalitetne ekipe nastopajo v ligi. Zelo dobro smo igrali v obrambi, izmed vseh ekip smo prejeli daleč najmanj košev, medtem ko imamo v napadu še kar nekaj rezerve. Pred polfinalom se karte premešajo na novo, v polfinalu se bomo ponovno pomerili z ekipo KIK Zmaj Gradačac, ki nas je v zadnjih dveh sezona obakrat premagala na zadnji stopnički pred finalom. Maksimalno se bomo potrudili, da bo tokrat drugače, saj tekmo za naslov prvaka igramo v Ljubljani, se pa zavedamo, da nas čaka izjemno zahtevna

S turnirjem v Gradačcu se je sredi marca sklenil redni del 17. sezone košarkarske Lige NLB Wheel. S prvega mesta v končnico Parasport Slovenia, polfinale lige 13. aprila v Banja Luki.

V tej sezoni v ligi tekmuje šest ekip iz štirih držav. V organizaciji Zveze paraplegikov Slovenije se za prvaka merijo: KK OSI Paramont (Črna Gora), KKI Vrbas, KIK Zmaj Gradačac in KIK Una Sana (vsi Bosna in Hercegovina), Parasport Croatia (Hrvaška) in Parasport Slovenia (Slovenija). Zlati sponzor lige je NLB, d. d., srebrni sponzor je podjetje Bauerfeind Slovenija, tekmovalje pa podpira Liga ABA.

Slovenski košarkarji v tej sezoni navdušujejo: redni del lige so začeli s turnirjem v Zagrebu, kjer so prvič v zgodovini ugnali osemkratnega prvaka lige KKI Vrbas (71 : 62), na istem turnirju so bili boljši tudi od črnogorske ekipe KK OSI Paramont (53 : 59). Na turnirju v Bihaću so naši košarkarji odpravili še KIK Zmaj (71 : 51) in KIK Una Sana (56 : 34), za konec pa še Parasport Croatia. Po rednem delu je na prvem mestu

naloga,« je po petih tekmah in petih zmagah povedal selektor Žiga Kobašević.

Liga NLB Wheel, 4. krog, Gradačac, 16. 3.

Parasport Croatia : Parasport Slovenia 46 : 67 (14 : 20, 11 : 12, 9 : 24, 12 : 11).

Parasport Croatia: Franjul 2, Bastalić 2, Bistrovic 6, Vujica 2, Pešić 12, Magdić 10, Kladarić 2, Plazina 10. Parasport Slovenia: Kuduzović 22, Lokar 4, Musić 12, Arh 13, Škorjanc 6, Slapničar 8.

Liga NLB Wheel, 3. krog, Bihać, 23. 2.

Parasport Slovenia : KIK Zmaj 71 : 51

(17 : 10, 23 : 11, 16 : 15, 15 : 14).

Parasport Slovenia: Kuduzović 8, Musić 16, Da Rin 3, Bojanec 2, Gračnar 2, Favretto 11, Škorjanc 6, Slapničar 23.

KIK Zmaj Gradačac: Mulić 8, Kamberović 3, Imširović 10, Rosuljaš 12, Mahovac 15, Jeremić 2.

Parasport Slovenia : KIK Una Sana 56 : 34

(20 : 8, 13 : 9, 19 : 11, 4 : 6).

Parasport Slovenia: Kuduzović 10, Lokar 4, Musić 10, Arh 6, Da Rin 6, Gračnar 4, Škorjanc 3, Slapničar 13. KIK Una Sana: Pašić 2, Šarić 7, Šimić 7, Aziraj 8, Dizdarić 10.

Liga NLB Wheel, 2. krog, Zagreb, 26. 1.

KKI Vrbas : Parasport Slovenia 62 : 71

(18 : 16, 9 : 21, 16 : 18, 14 : 16).

KKI Vrbas: Duvnjak, Kuzmanović 2, Štimac 4, Modronja 7, Demirović 20, Ritan 0, Nedić, Purić 6, Švraka 21, Vukasinović, Brkić 2, Edeler.

Parasport Slovenia: Kuduzović 20, Lokar, Breg, Musić 12, Arh, Da Rin, Povše, Bojanec, Gračnar, Favretto 10, Škorjanc 11, Slapničar 18.

KK OSI Paramont : Parasport Slovenia 53 : 59

(8 : 12, 10 : 17, 14 : 21, 21 : 9).

KK OSI Paramont: Hujić 13, Gojković, Baranin, Pepić, Husović, Omeradžić 6, Šečić, Rekanović 31, Husić 2, Bahtić, Čočić 1, Đasim.

Parasport Slovenia: Kuduzović 22, Lokar, Breg, Musić 9, Arh, Da Rin 6, Povše, Bojanec 1, Gračnar, Favretto, Škorjanc 14, Slapničar 7.

Vrstni red po petem krogu:

Parasport Slovenia 10

KKI Vrbas 9

KK OSI Paramont 7

KIK Zmaj 7

Parasport Croatia 7

KIK Una Sana 5

Dosedanji prvaki Lige NLB Wheel:

2008/2009 – KIK Sana

2009/2010 – KIK Sana

2010/2011 – KIK Sana

2011/2012 – KIK Sana

2012/2013 – KKK K3 Sarajevo

2013/2014 – KKI Vrbas

2014/2015 – KKI Vrbas

2015/2016 – KKI Vrbas

2016/2017 – KKI Vrbas

2017/2018 – KKI Vrbas

2018/2019 – KKI Vrbas

2019/2020 – KIK Zmaj

2020/2021 – KKI Vrbas

2021/2022 – KKI Zagreb

2022/2023 – KIK Zmaj

2023/2024 – KKI Vrbas

Selektor Žiga Kobašević

je prepričan, da ima ekipa še nekaj rezerv.

Kapetan Milan Slapničar.

Mladi imajo radi (para)šport. Le priložnost jim je treba dati. Veseli in ponosni, ker nam to uspeva s pomočjo naših partnerjev.

(foto: Miha Kačič)

Izjemna napoved za Laško

Piše: D.P.

(foto: Zsis.si)

V prvi polovici letošnjega marca je italijanski Lignano že tradicionalno gostil mednarodni namiznoteniški turnir, ki se ga prav tako že tradicionalno v velikem številu udeleži tudi naša reprezentanca.

Tudi tokrat je bilo tako, v naši 10-članski reprezentanci so se resnično izkazali. Pregled začnemo na koncu: Primož Kancler je združil moči s srbskim igralcem Nemanjo Curićem (ekipo je vodil pomočnik glavnega

trenerja Bojan Lukežič) in osvojil 3. mesto. V mešanih dvojicah sta Primož in Barbara Meglič prišla do četrtfinala. Do ene zmage sta v svoji skupini prišla še Gašper Mlakar in Ljubiša Gajić. Tako se je mednarodno prvenstvo v Italiji

končalo s skupno tremi osvojenimi medaljami za Slovenijo.

Dve od treh kolajn je Slovenija osvojila v posamični konkurenci. Luka Trtnik je v svoji kategoriji osvojil srebro, Karin

▲
Trener Ozbej Poročnik
Karin Praček, Luka
Trtnik in trener Ožbej
Poročnik.

Praček pa bron, v četrtfinale je prišla tudi Barbara Meglič.

Pohvala ekipi

»Izplen posameznega dela turnirja z dvema medaljama je super popotnica za prihodnost. V vrhunskem športu ni naključij, kar velja tudi za ti medalji. V posameznem delu se je v četrtfinale uvrstila še Barbara Meglič. Do posameznih zmag v svojih skupinah pa so prišli mladi, Gašper Mlakar in Primož Kancler, kar pa ni zadostovalo za napredovanje iz kvalifikacijskih skupin,« je po uspehu povedal trener Poročnik, ki je ob koncu tekmovanja še dodal: »Karin je osvojila svojo prvo mednarodno medaljo, Luka se je znova prebil med najboljše igralce v svoji kategoriji in prišel do nekaj res lepih zmag. Veseli smo, da je tudi Primož skupaj z igralcem iz Srbije prikazal odlične igre v igri dvojic. Konkurenca je bila presenetljivo močna in vsaka zmaga je bila trdo prigarana. Gašper kot najmlajši igralec na

Primož Kancler do
kolajne pod taktirko
trenerja Bojana
Lukežiča.

invalidskem vozičku si zasluži pohvale za napredek v igri ter za eno posamezno in eno zmago v igri dvojic skupaj z Ljubišo Gajićem.«

Slovenska odprava

Slovenija je nastopila v postavi: Gašper Mlakar, Karin Praček, Ljubiša Gajić, Luka Trtnik, Tomaž Rabuzin, Primož Kancler, Barbara Meglič, Andreja Dolinar, Edi Ravnjak in Peter Jereb, strokovno ekipo pa sta tvorila glavni trener Ožbej Poročnik in njegov pomočnik Bojan Lukežič.

Krasna napoved

Omenjeni dobri nastopi v Italiji so krasna popotnica za prihajajoči praznik športa v Laškem. Letos bo v mestu ob Savinji potekal že 20. I Feel Slovenia Thermana Open. V jubilejnem letu bosta na sporedu kar dva turnirja: med 6. in 10. 5. bo t. i. turnir Challenger, med 12. in 16. 5. pa turnir Elite.

Tekač Drago Jančič z dvignjenimi rokami ob osvojeni drugi medalji na 12. zimskih svetovnih igrah specialne olimpijade v Torinu.

(foto: Tadej Morano)

Izkazali so se v Splitu

Piše: D.P.

(foto: Zsis.si)

Z mlado reprezentanco paraplavalcev v postavi Alessandro Ambrožič, Tristan Majcenovič, Peter Dečman in Nina Biadov smo se udeležili odprtega državnega prvenstva Hrvaške za osebe z invalidnostjo v Splitu.

To je bila prva skupna reprezentančna tekma v letu 2025. Medalje so podeljevali v absolutni kategoriji po mednarodnih točkah.

Nina Biadov je nastopila na 50, 100, 200 in 400 m prosto. V absolutni kategoriji je na 50 m prosto osvojila 4. mesto, 100 m prosto 4. mesto, 200 m prosto 2. mesto in 400 m prosto 1. mesto.

Alessandro Ambrožič je nastopil na 50 in 100 m v disciplinah hrbtno, delfin in prosto. Na razdalji 50 in 100 m prosto je osvojil 3. mesto, 50 in 100 m hrbtno 2. mesto, 50 m delfin 3. mesto in 100 m delfin 2. mesto.

Tristan Majcenovič je nastopil na 50 m hrbtno ter 50, 200 in 400 m prosto. V disciplini 50 m hrbtno je osvojil 13. mesto, 50 m prosto 19. mesto, 200 m prosto 7. mesto in 400 m prosto 8. mesto.

Peter Dečman je nastopil na 50 in 100 m prosto in prsno ter 50 m hrbtno. V disciplini 50 m prsno je osvojil 4. mesto, 100 m prsno 6. mesto, 50 m prosto 10. mesto, 100 m prosto 13. mesto in 50 m hrbtno 12. mesto.

Po mitingu v Splitu še na priprave v Medulin.

Konec marca mlado paraplavalno reprezentanco čakajo skupne priprave in sredi aprila državno prvenstvo do 19

let. Ekipo je v Splitu vodila selektorica Kristina Žagar, pri delu ji je pomagala Petra Bombek.

Jernej in Tabea navdušila v Italiji

Piše: D.P.

(foto: Zsis.si)

Letošnjo zimo in parašport sta obeležila naša reprezentanta: smučarska tekačica Tabea Dolžan in alpski smučar Jernej Slivnik. Sezono sta začela smelo, dobro formo pa sta potrdila na univerzijadi v Torinu.

Jernej, ki se je pred tem po enem letu vrnil na tekmovalna uspehi na FIS tekmah ter dvema zmagama v Avstriji, je na univerzijadi osvojil dve kolajni. Najprej je bil srebrn v superveleslalomu, potem zlat v veleslalomu. »Rezultat je res zelo dober. Že po superveleslalomu sem si želel, da bi v svoji paradni disciplini pokazal, česa sem sposoben. Prva vožnja je bila res zelo dobra, počutil sem se dobro in tudi odsmučal sem zelo dobro. To se je pokazalo v prednosti, ki sem jo imel pred ostalimi. V drugi vožnji sem bil malce bolj zadržan, a sem ohranil prednost in prvo mesto. Zelo sem vesel,« je povedal Slivnik.

Na univerzijadi v Italiji je med parašportniki nastopila tudi smučarska tekačica Tabea Dolžan. V finalu klasičnega sprinta je po dveh padcih zasedla četrto mesto.

Tabea in Jernej sta imela smeje načrte, da bi uspešno nadaljevala sezono, a so jima zdravstvene težave in poškodba to preprečile. Ostala sta tudi brez nastopa na svetovnem prvenstvu. Zaradi

poškodbe, ki jo je Tabea staknila dan pred svetovnim pokalom v italijanskem Val di Fiemmeju (strgane vezi v komolcu zaradi padca na treningu), je svetovno

prvenstvo v Toblachu in Trondheimu izpustila, prav tako pa Slivnik ni odpotoval na svetovno prvenstvo, ki ga je gostil Maribor.

Premagovanje izzivov v športni karieri

Vsakdo se v življenju sooča z različnimi izzivi, ki ga kot osebo zaznamujejo in oblikujejo. Športniki in športnice pri tem niso izjema. Kako se z izzivi soočiti, smo preverili pri športnem psihologu, nogometnem trenerju in nekdanjem nogometašu Robertu Misja.

Težak prehod v profesionalni nogomet

Mnogim talentiranim mladim nogometašem ne uspe preskočiti prehoda v profesionalni nogomet. »Po koncu mladinskega staža se večini mladih nogometašev ne uspe prebiti v profesionalno člansko nogometno ekipo, še manj jih uspe postati pomemben in prepoznaven nogometaš. Kljub temu da v obdobju mladinskega nogometa veljajo za zelo talentirane igralce in so člani raznih kadetskih ali mladinskih državnih reprezentanc, je selekcijsko sito na prehodu v profesionalni nogomet zelo kruto, tako da velika večina sicer talentiranih mladincev tega prehoda ne zmore,« pripoveduje Robert Misja. Nogomet postane breme, motivacija upade, igralci pa v iskanju rešitev pogosto menjavajo klube in trenerje ali celo prenehajo igrati.

Neuspeh pogosto povzroči padec samozavesti in razočaranje pri igralcih, družinah in klubih.

▲ Nekaj nasvetov, kako se soočiti izzivi v športni karieri, je v okviru pobude #zVamiSmo Skupine Triglav podelil Robert Misja. Foto: osebni arhiv.

Odkrito in pošteno o problemih

Nogometaši in njihovi starši, ki se soočajo z izzivi, pogosto ostanejo brez ustrezne strokovne podpore in svetovanja, kar jih lahko privede do napačnih odločitev. Športni psihologi so usposobljeni za pomoč v takšnih situacijah, a pomembno vlogo pri reševanju težav imajo tudi nogometni funkcionarji in trenerji. Ključno je sodelovanje ter odkrit in pošten pogovor o težavah, četudi je to lahko kratkoročno boleče.

Pogosto podcenjujemo vlogo pogovora in strokovnega vodstva, čeprav sta prav ta dejavnika odločilna za uspešno športno kariero.

Negotovost kroji marsikatero kariero

Negotovost glede razvoja kariere je v profesionalnem športu zelo prisotna. Vse je namreč odvisno od kakovosti posameznikove igre. Če igralec napreduje, se bo njegova kariera vzpenjala in negotovosti ni toliko. Še največja negotovost je povezana s strahom pred poškodbami, sploh težjimi.

In kateri so prvi koraki pri nudenju pomoči športniku v stiski?

»Vsak primer je individualen in ga tako tudi obravnavamo. Vsekakor je treba najprej dobro analizirati situacijo. Če podpora staršev, družine ali trenerja ne zadošča, je smiselno poiskati pomoč pri specializiranih strokovnjakih, tudi pri športnem psihologu,« pove Misja.

Strategije za ohranjanje motivacije

Pred tekmami se mnogi igralci srečujejo s hudim stresom. Pomembno je, da imajo postavljene cilje in izdelan načrt napredka. Igralec mora mentalno pripravo vključiti v vsakdanje treninge in tekme, izvajati vizualizacije ter analizirati svoje igre. »Tedensko se je treba pripraviti na vsako tekmo posebej in čim bolj natančno skušati predvideti ključne situacije. V pripravi na tekmo je smiselno delati redne vizualizacije, po tekmah pa natančne analize. S tem se krepi samozavest in osredotočenost na igro. Igralci naj realno ocenjujejo svoje prednosti in slabosti,« svojo izkušnjo opiše Misja.

Stres je pogosto največji ravno pred tekmami in takrat mora igralec že obvladati strategije, ki

mu pomagajo ohraniti motivacijo, in tehnike za obvladovanje stresa.

V primeru težav pravočasno do športnega psihologa

V okviru Društva psihologov Slovenije aktivno deluje sekcija športnih psihologov, v kateri sodelujejo strokovnjaki, ki delujejo v raznih športnih kolektivih v Sloveniji. Športnopsihološka priprava pa ni namenjena zgolj športnikom v težavah, ampak tudi tistim, ki želijo biti še boljši oziroma delovati preventivno, da do težav ne bi prišlo.

Najpogostejša težava športnikov in športnic je, da o psihološki pripravi in vplivu psihologije na njihov uspeh ne vedo veliko. Zato največkrat niti ne znajo opisati svojih težav. Pomoč najpogosteje poiščejo šele takrat, ko so v slabi formi ali ker izpadejo iz ekipe.

»Nogomet je ekipni šport, zato se s posameznim igralcem premalo ukvarjamo, kar privede do tega, da nogometaš slabo pozna vsebino psihološke priprave in nima ustreznega uvida v svojo psihološko pripravljenost in vpliv na rezultat. Trenerji, ki ne znajo pozitivno vplivati na psihologijo igralcev in ekipe, so praviloma manj uspešni, dolgoročno pa zanesljivo neuspešni,« zaključuje Misja.

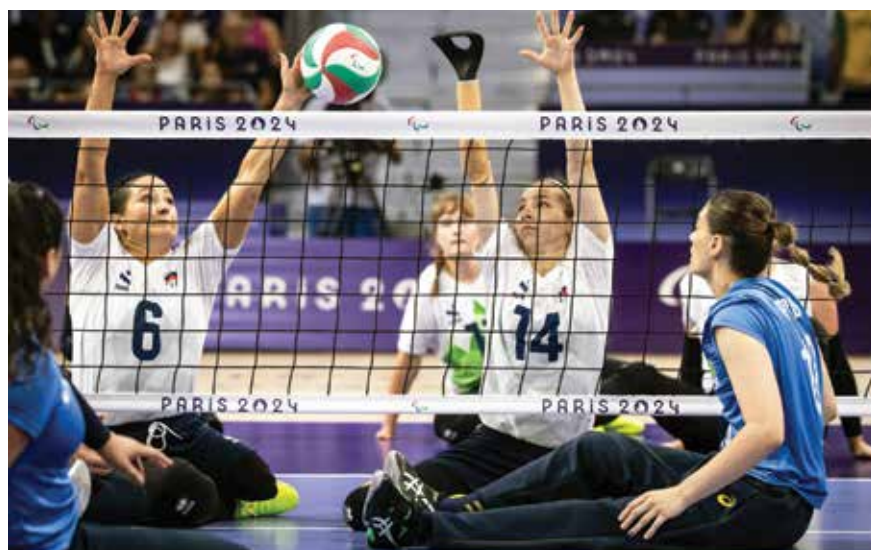
O pomenu mentalne vzdržljivosti in gradnji samozavesti smo z Robertom Misjo spregovorili v sklopu pobude #zVamiSmo, s katero Skupina Triglav v sodelovanju z Nogometno zvezo Slovenije krepi zavedanje o pomenu odprtega pogovora o duševnem zdravju. Za več nasvetov obiščite spletno stran Triglavzdravje.si.

Lidlove trajnostne zgodbe: v ospredju tudi podpora parašportu

V Lidlu Slovenija v sodelovanju s širšo skupnostjo soustvarjamo številne zgodbe za boljši svet, saj verjamemo, da lahko že majhna dejanja vodijo do velikih sprememb. Ob izidu našega tretjega trajnostnega poročila smo predstavili tri zgodbe, ki ilustrirajo našo zavezo družbeni odgovornosti in trajnosti: »tisto o pomoči«, »tisto o odpadni hrani« in »tisto o plastenkah«. Pri ustvarjanju slednje smo k sodelovanju povabili parašportnico leta Živo Lavrinc, ki je v oglasih nastopila skupaj z Lidlovim prodajalcem Harijem.

Zavezo trajnosti v Lidlu Slovenija razumemo celostno – ne le kot skrb za okolje, temveč tudi kot odgovornost do posameznikov, skupnosti in družbe. V okviru trajnostne pobude Ustvarimo boljši svet letno podpremo več kot 200 društev in organizacij. Prav zato je »zgodba o pomoči« postala eno osrednjih sporočil Lidlove trajnostne kampanje.

Dolgoletna podpora slovenskemu parašportu

Ena od naših dolgoletnih in posebno navdihujočih Lidlovih trajnostnih zgodb je naša podpora slovenskemu parašportu; to zgodbo soustvarjamo skupaj z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem. Kot zlati sponzor zveze s projektom Postani športnik in kampanjami ozaveščanja, kot je bila V športu mi ni para, širimo prepoznavnost parašporta, spodbujamo navijaško zavest in pomagamo pri spreminjanju percepcije parašporta v javnosti.

Glavna junaka »zgodbe o pomoči«: parašportnica in Lidlov prodajalec

Ob predstavitvi naše trajnostne kampanje sta v ospredje stopila dva izjemna posameznika – Lidlov dolgoletni zaposleni in športni navdušenec, prodajalec Hari, ter parašportnica Živa Lavrinc, vrhunska lokostrelka, dobitnica bronaste medalje na zadnjih paralimpijskih igrah v Parizu in parašportnica leta 2024.

▲ Slovenske odbojkarice na poletnih paralimpijskih igrah v Parizu 2024 (Foto: Sportida, Vid Ponikvar).

Živina predanost športu, njena pristnost in izjemni dosežki so bili navdih za sodelovanje, ki ga je tudi sama sprejela z veseljem ter s tem ponovno dokazala, da ji tudi pri takšnih izzivih ni para.

»Olimpijska medalja so sanje vsakega vrhunskega športnika oziroma športnice. Ves trud, ure treningov in odrekanje so v trenutku poplačani. Hvaležna sem Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskemu paralimpijskemu komiteju in Lidlu Slovenija, ki si prizadevata za boljše pogoje za športnike invalide,« je o sodelovanju v kampanji povedala Živa.

Seveda pa vrhunski športni dosežki niso mogoči brez zvestih navijačev. Eden takšnih je Halil Ciriković – Hari, prodajalec v Lidlu Domžale, ki je v prostem času športno aktiven. Živo in

Harija povezuje ljubezen do športa, zato sta se na snemanju oglasa odlično ujela.

»Snemalna izkušnja z Živo mi je bila morda ravno zaradi najine skupne ljubezni do športa še bolj prijetna. Najbolj sproščen od vseh pa je bil kužek Poppy, ki je zasenčil naju oba. Zdaj ko sem Živo spoznal osebno, je moje spoštovanje in občudovanje parašportnikov še večje. Res jim ni para,« je o snemalni izkušnji povedal Hari.

Številne zgodbe za boljši svet

»Zgodba o pomoči« je le ena od mnogih, ki jih v Lidlu Slovenija že vse od leta 2013 pišemo v okviru trajnostne pobude Ustvarimo boljši svet. Med našimi preostalimi vidnejšimi projekti so še podpora dobrodelnim akcijam, kot je zbiranje plastenk (v akciji za Junake 3. nadstropja je bilo za dober namen zbranih več kot milijon plastenk, trenutno pa podpiramo Društvo prvi posredovalci), zbiralne akcije hrane za ljudi in živali, ozaveščevalni projekti in številne aktivnosti za zmanjševanje količine odpadne hrane.

V letošnjem šolskem letu Lidl Slovenija in Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komitej v okviru programa Postani športnik organizirata prvi Lidlov turnir v odbojki sede za osnovnošolce – Odbito. S projektom spodbujata aktiven življenjski slog ter vključevanje vseh otrok in mladostnikov v športne aktivnosti, ne glede na telesne ali gibalne sposobnosti. Devet osnovnih šol iz vse Slovenije že od novembra trenira pod mentorstvom članov in članic slovenske reprezentance v odbojki sede ter pod vodstvom Lene Gabršček. Zaključno tekmovanje bo 3. aprila na OŠ Štore.

▲ Skenirajte QR-kodo in si oglejte serijo treh trajnostnih zgodb.

▲ Skenirajte QR-kodo in si oglejte še več Lidlovih dosežkov na področju trajnosti in družbene odgovornosti.

Skupaj letno namenimo prek 1.2 milijona evrov za pomoč skupnosti.

HVALA!

Preprosto več za vas

Pred Japonsko do 2. mesta na svetovni lestvici

Piše: D.P.

(foto: M.K.)

V Melbournu je januarja potekalo 3. Odprto prvenstvo Avstralije za gluhe in naglušne tenisače. Na tekmovanju se je izkazal naš 29-letni igralec Marino Kegl iz Murske Sobote.

Pod taktirko trenerja in očeta Darka Kegla je zasedel izvrstno 3. mesto v posamični konkurenci. V tekmi za bron je ugnal Madžara Gaborja Matheja (6 : 7 in 4 : 6). To je bila tudi tekma prvo- (Gabor) in drugo- (Marino) postavljenega igralca turnirja. V igri dvojic sta Marino Kegl in Glen Flindell zasedla 4. mesto, vknjižila pa sta tri tesne poraze. Zmagala je dvojica Mario Kargl (AVT) in Gabor Mathe (MAD), ki sta zbrala tri zmage. Kegl je na Odprtem prvenstvu Avstralije igral tretjič. Leta 2024 je v posamični konkurenci zasedel 5. mesto, v igri dvojic v paru s Francozom Olivierom Gravejem pa je bil bronast. Leta 2023 je v posamični konkurenci igral v finalu in navdušil.

»Letos je Marino v Avstraliji igral zelo dobro, kot iz učenika. V polfinalu je imel proti indijskemu igralcu žogico za zmago. Žal se ni izšlo, tekma pa je bila izredno izenačena: po točkah 94 : 94. Res je bilo tesno. A smo kljub temu veseli in zadovoljni,« je uvodoma turnir ocenil Darko Kegl, ki je izpostavil tudi 230 novih točk za svetovno lestvico.

»To so pomembne točke. Z Marinom sva si zadala strateški cilj: da bi Marino na letošnjo olimpijado v Tokio prišel kot

drugi nosilec. Zato bo treba v prihodnjih mesecih premagati Madžara Gaborja Matheja. Prvi in drugi nosilec na takem tekmovanju sta deležna boljše obravnave. Noben organizator si ne želi, da bi prvi in drugi nosilec izpadla,« je jasen Kegl.

S sinom Marinom sta tudi letos dobro izkoristila priprave v Medulinu, ki jih je organizirala Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite. »Take priprave so ključne za naju: izkoristiva jih tako, da Marina 'razstavim', potem pa ga nazaj sestavim, tako da pripravljen čaka nadaljevanje sezone,« nadaljuje Kegl. »Pri naju ni improvizacije, Marino igra naučen tenis. Ob tem se moramo zavedati, da je edini gluhi v izredno močni mednarodni konkurenci,« še opozori Darko Kegl.

Pred Marinom je še nekaj odmevnih turnirjev pred vrhuncem sezone – poletno olimpijado v Tokiu, ki se začne 15. novembra. Aprila bo igral na turnirju v Varšavi, med 8. in 11. majem bo Murska Sobota gostila najboljše gluhe tenisače na svetu, julija bo Marino igral na turnirju v Belgiji, avgusta pa v Hamburgu.

Marino si prizadeva, da na lestovni lestvici prehití madžarskega tekmeca in si pribori dobro izhodišče za olimpijado gluhih.

Tudi letos se je dobro odrezal v Avstraliji.

Športna zveza gluhih Slovenije je podelila priznanja

Piše: Športna zveza gluhih Slovenije

(foto: Športna zveza gluhih Slovenije)

Športna zveza gluhih Slovenije je podelila priznanja najboljšim gluhim športnikom in ekipam, ki so v letu 2024 dosegli izjemne uspehe na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Športnica leta 2024: Naziv športnice leta je prejela Iris Breganski, ki je na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Tajpeju osvojila srebrno medaljo v mnogoboju. Posebno priznanje je prejela njena trenerka in mama Mojca Breganski.

Športnik leta 2024: Najboljši športnik leta je postal Bruno Glas, ki je na svetovnem prvenstvu gluhih v šahu v Beogradu osvojil naslov svetovnega mladinskega prvaka v hitropoteznem šahu in svetovnega mladinskega podprvaka v standardnem šahu. Njegov trener Hilmija Ahmatovič je prejel posebno priznanje.

Ekipa leta 2024: Za ekipo leta 2024 so bili razglašeni košarkarji 3x3. Košarkarska ekipa je decembra na svetovnem prvenstvu v Washingtonu dosegla odlično osmo mesto. Priznanja so prejeli igralci Miha, Jaka, Jan in Saša, posebna pohvala pa je bila namenjena selektorju reprezentance Jaku Hladniku.

Najšportno društvo 2024: Na podlagi rezultatov športnikov in ekip na državnih prvenstvih gluhih je naziv

najšportnega društva 2024 prejelo Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih za Gorenjsko Auris Kranj.

Športnica leta 2024
Iris Breganski.

Športnik leta 2024
Bruno Glas.

Na Poljskem pustili dober vtis

Piše: Drago Perko

(foto: Športna zveza gluhih Slovenije)

V Gliwicah na Poljskem so od 28. februarja do 2. marca potekale kvalifikacije za EP gluhih v futsalu, ki bo marca naslednje leto v Poreču na Hrvaškem.

Pomlajena slovenska futsal reprezentanca gluhih pod taktirko trenerja Mitje Jonteza se je na kvalifikacijah pomerila s Poljsko, Bolgarijo in Norveško. Ker je zabeležila tri poraze, se žal ni uvrstila na evropsko prvenstvo.

Poljska, Bolgarija in Norveška

»Tekmo bi lahko razdelil na dva dela: v prvem delu se je videlo, da imamo tremo, saj smo igrali v krču. Drugi polčas je bil na zelo visokem nivoju. Zato smo ga dobili s 3 : 1, na tem gradimo dalje,« je po uvodni tekmi in porazu proti domačinu (Poljska, rezultat 3 : 6; Matic Kaker je dosegel dva gola, enega je dodal Daris Tabaković) povedal selektor Mitja Jontez, ki mu je pri delu pomagal Mito Kos. Slovenija je izgubila tudi na drugi kvalifikacijski tekmi proti Bolgariji z rezultatom 2 : 6 (1 : 2). Za Slovenijo sta zadela Jaka Savinšek in Benjamin Krajačič.

Tudi tretja tekma kvalifikacij, to pot proti Norveški, se je končala s porazom Slovenije z izidom 1 : 3 (0 : 1). Žal je moral tekmo izpustiti Benjamin Krajačič zaradi poškodbe, ki jo je staknil na tekmi proti Bolgarom. Kljub temu so igralci pokazali najboljšo predstavo doslej in se uspešno upirali Norvežanom. Imeli so priložnosti, ki pa jim jih žal ni uspelo pretvoriti v zadetek. Edini zadetek za

naše je dal Roman Krajačič. Z odličnimi menjavami je vsak prispeval maksimum, ekipa pa je delovala odlično. To dokazuje tudi dejstvo, da je kljub porazu naziv najkoristnejšega igralca tekme prejel Slovenec, 14-letni Daris Tabaković.

Kvalifikacije za EP 2025:

28. 2. Slovenija : Poljska 3 : 6
Kaker 2, Tabaković
1. 3. Slovenija : Bolgarija 2 : 6
Savinšek, Krajačič B.
2. 3. Slovenija : Norveška 1 : 3
Krajačič R.

Pohvala fantom

»Na zadnji tekmi moram pohvaliti fante. Izvrstno so odigrali v obrambi. Pokazali so izjemno borbenost. Škoda, ker nismo izkoristili priložnosti. Žal smo zadnjo tekmo odigrali brez Benjamina Krajačiča, ki je poškodovan. Kljub temu so vsi igralci pustili srce na igrišču, kar me kot trenerja najbolj veseli!« je po tekmi povedal trener Mitja Jontez, ki v fantih vidi velik potencial.

Za Slovenijo so več kot dostojno igrali: David Albert, Miloš Ganič, Zlatko Grujić Polić, Roman Krajačič, Jaka Savinšek, Benjamin Krajačič, Daris Tabaković, Jernej Štante, Matic Kaker, Belmin Rabić in David Lazarevič.

Dvakrat na EP

Slovenija je do sedaj dvakrat igrala na EP – leta 2006 je bila 15. v Rusiji, leta 2010 pa 13. v Švici, igrala je tudi kvalifikacije za EP v Bolgariji, a se tja ni uvrstila.

Iz tekme v tekmo so igrali boljše, žal pa je bilo premalo za napredovanje.

V letu 2024 spisala zgodovino

Piše: D.P.

(foto: Zsis.si)

Pred gluho atletinjo, 22-letno Brežičanko Lejo Glojnarič, je leto, polno izzivov. Njen trener Iztok Glojnarič se je v pregledu ozrl na minulo leto, ki je Leji prineslo nove izkušnje, kljub poškodbi je junaško stisnila zobe in postavila nov mejnik v (para)športu, za kar ji lahko le čestitamo. V nadaljevanju sledi zapis Iztoka Glojnariča.

Lani smo kljub manjšim težavam v začetku leta dobro trenirali. Na pripravah sva bila najprej v Medulinu, kasneje še v Puli. Pripravljala sva se predvsem na balkansko prvenstvo, ki naj bi služilo kot priprava na svetovno prvenstvo gluhih v Taipeiju. Balkansko člansko prvenstvo je bilo v Izmirju v Turčiji 25. in 26. maja. Leja je zastopala barve slovenske članske reprezentance v mnogoboju.

“Vedela sva, da sva dobro pripravljena, poleg tega pa je bila motivacija na vrhuncu, saj je Leja prvič zastopala slovensko člansko reprezentanco na tako velikem tekmovanju. Ob njej je tekmovala tudi njena sestra Nika, ki tekmuje v disciplini tek na 100 m z ovirami.”

Žal se je Leja že prvi dan tekmovanja poškodovala, in to pri njeni najljubši disciplini: skoku v višino. Kljub temu je stisnila zobe in prvi dan do konca odtekmovala vse štiri discipline. Naslednji dan

smo se odločili izpeljati mnogoboj do konca. Kljub bolečini in težji poškodbi desnega gležnja je Leja pokazala svoj izjemen značaj in celo s poškodbo osvojila odlično tretje mesto v mnogoboju! Čeprav smo ji svetovali, naj raje odneha, se ni sprijaznila s tem, da bi na prvem tako pomembnem nastopu razočarala sebe in reprezentanco. Tako je postala prva gluha športnica, ki je na balkanskem prvenstvu med slišječimi atleti osvojila medaljo v mnogoboju, ki velja za najtežjo atletsko disciplino!

Žal pa smo zaradi poškodbe in kasneje operacije desnega gležnja ostali doma in le prek spletnega kanala YouTube spremljali svetovno prvenstvo gluhih. Po operaciji je Leja imela rehabilitacijo in dodatne terapije, ki so ji pomagale do večje gibljivosti poškodovanega gležnja. Trenutno že trenira tek z ovirami, druge teke in mete, počasi pa

bomo pričeli tudi s skoki. Delamo previdno, saj nas letos čaka olimpijada gluhih v Tokiu.

Upam, da Leja kmalu pride v formo, ki jo je imela pred poškodbo, saj je naš naslednji cilj julijsko balkansko prvenstvo, zatem pa še prej omenjena olimpijada gluhih (med 15. in 26. 11. 2025). Imamo jasen cilj: priti v finale v skoku v daljavo in skoku v višino ter postaviti nov osebni rekord v mnogoboju – okoli 5200 točk.

Spomnimo: slovenska reprezentanca je maja 2022 navdušila na 24. poletni olimpijadi gluhih v Braziliji: po zaslugi dveh zlatih in dveh bronastih medalj je bila to za Slovenijo najuspešnejša olimpijada v zgodovini. Leja Glojnarič je postala zmagovalka v skoku v višino in mnogoboju, Iris Breganski pa je bronasto medaljo osvojila v skoku v višino in mnogoboju. Marino Kegl je bil četrti na teniškem turnirju posameznikov, Tadej Enci pa 11. v teku na 400 m, v teku na 400 m pa je padel v polfinalu.

Leja Glojnarič se spogleduje z novimi presežki.

Prihodnost je tukaj

Piše: Urška Kustura

(foto: Tadej Morano)

V Torinu so se sklenile 12. zimske svetovne igre specialne olimpijade. Izkazala se je tudi slovenska odprava, ki se je domov vrnila s kar 20 kolajnami. Tekmovanja je med 8. in 15. marcem poleg Torina gostilo še smučarsko središče Sestriere.

Na igrah je nastopilo več kot 1500 tekmovalk in tekmovalcev iz 102 držav ter pomagalo 2000 prostovoljcev. Slovenijo je zastopalo 16 športnikov, ki so tekmovali v treh športnih panogah: šest v alpskem smučanju, šest v smučarskem teku in štirje v krpljanju. Na igrah so se merili še v plesu, umetnostnem drsanju, dvoranskem hokeju, hitrostnem drsanju na kratke proge in deskanju na snegu.

Dobro pripravljeni, brez poguma ne gre

Italijanske igre so bile polne organizacijskih izzivov, med katerimi pa smo kar dobro slalomirali. Bile so tudi malo programske okrnjene, tekmovalni spored pa precej zgoščen. Slovenska ekipa je v pripravi na igre

dobro zastavila nastope, ki jih je okitila z dvajsetimi medaljami – tremi manj kot pred osmimi leti, ko so bile igre nazadnje pri naših severnih sosedih v

Tekačica Nea Štebe
proti zlati medalji na
50 metrov.

Schladmingu. So pa bile igre po kilavi zimi v domovini prava paša za oči s skoraj vsak dan svežim snegom v višinah znanega smučarskega središča Sestriere, kjer sta alpsko smučanje in krpljanje potekala kar na atletskem stadionu, tekači pa so tekmovali v zibelki smučarskega teka – Prigelatu. V tekaški ekipi smo imeli šest tekačev, dva na krajše vzdalje, Uroša Kotnika pa na najdaljše, kjer se je kosal v močni konkurenci Kanadčanov in Norvežanov. Po prvem nastopu v kvalifikacijah na 5 km je Uroš Kotnik povedal: »Proga je bila kar zahtevna. Ponekod je bila zelo mehka zaradi novozapadlega snega. Čakajo me še trije nastopi na istem krogu, tudi 7,5 km.« Ta dan je tekače na smučeh na prizorišču obiskal predsednik Mednarodne specialne olimpijade dr. Timothy Shriver, ki je na otvoritveni slovesnosti dan poprej v Torinu delil sporočilo o tem, kaj nas lahko naučijo športniki specialne olimpijade. »Vsi smo tukaj – naj bomo zdravniki, učitelji, policisti, trenerji, družine, prostovoljci, politiki, poslovni voditelji, voditelji verskih skupnosti ali partnerji. Vsi si želimo biti pogumni kot vi – naši športniki. To je vaš dar, vaš trenutek, da boste pogumni.«

Tudi tehnični delegat Slovenec

V duhu sodelovanja so se krpljarji prvi dan preizkusili v združenem športu, kjer so skupaj tekmovali specialni olimpijci in partnerji. Barve Slovenije je v štafeti

4 x 50 metrov zastopal Gregor Juh. »Tu ne gre za klasično tekmovalstvo, pač pa je v ospredju druženje in skupno premagovanje ovir,« je ob uvodu v krpljarska tekmovanja povedal glavni trener Gregor Rozman. V intervjuju za ekipo Evropske specialne olimpijade so naši tekmovalci izrazili veselje, da lahko nastopajo na tako velikem tekmovanju in da si želijo zlate medalje. »Takšne igre so res lepa priložnost za naše športnike, da lahko pokažejo svoje sposobnosti in stkejo nova prijateljstva,« je še dodal Rozman. V tem tako priljubljenem športu v specialni olimpijadi, ki pa 'sili' že v program rednih olimpijskih iger, smo imeli Slovenci v krpljanju poleg štirih tekmovalcev še eno orožje. Tehnični delegat na tokratnih igrah je bil namreč Silvester Polc, dolgoletni glavni trener krpljanja in smučarskega teka pri Specialni olimpiadi Slovenije.

Drago od leta 1999

Prvi finalni dan, ponedeljek in torek sta bila rezervirana za predtekmovanja in kvalifikacije, je Sloveniji prinesel štiri medalje: zlato za Katjo Pegan v veleslalomu, v isti disciplini dve srebrni, vsak v svoji skupini – Peter Lenart in Mitja Čamer, Aleš Masten pa je bil tretji. Že naslednji dan so smučarji v superveleslalomu dodali nov paket medalj. Najuspešnejši je bil Aleš Masten, ki je osvojil 1. mesto. Tretja sta bila Nika Dolinšek in Mitja Čamer.

Za zlat sijaj so poskrbeli tudi tekači. Nea Štebe je zmagala na 50 metrov. Bron je v isti disciplini dodal Drago Jančič. Nea je bila najboljša že v svoji predtekmovalni skupini in je upravičila najvišjo uvrstitev, Drago, ki je na svojih prvih igrah tekmoval pred 26 leti, pa je bil ob bronastem sijaju presrečen. »Najprej bi se rad zahvalil trenerki Tini. Smo veliko trenirali, tudi v Avstriji. Upam, da bo še ena medalja,« je dejal Drago. Kasneje je na 100 metrov res dodal še srebro: »Najbolj bo medalj vesela moja punca Marjanca, pa varuhinja Marina. Pa k županu bom šel na sprejem,« je svoje uspehe zaobjel Drago. Tako je 51-letni športnik iz CUDV Črna, ki zdaj živi v Slovenji Gradcu, dopolnil zbirko svojih medalj s svetovnih iger. V Severni Karolini leta 1999 je v teku na 1500

Ajda Markun z zlato
medaljo ob maskoti
iger - Moly.

Pred odhodom v Italijo
jim je dobre želje predal
tudi Damijan Lazar,
predsednik Zveze
ŠIS-SPK.

metrov osvojil zlato medaljo, prav tako v štafeti 4 x 400 metrov, ter bronasto na 800 metrov. In tu bo zdaj nadaljeval – pri treningu atletike, cel krog na stadionu, za naslednje tekmovanje – atletski turnir junija v Mariboru. Tekalci so se dobro odrezali tudi na srednje dolgih razdaljah. Najbolj se je svetilo zlato Ajde Markun na 2,5 km in Jerneja Bitenca na 500 metrov. Bitenc je bil na 2,5 km še bronast. Ob 26-letni Kranjčanki je bila na igrah kot trenerka slovenske tekaške ekipe tudi njena mama Brigita Markun. Pravi, da je Ajda borka že od rojstva, navdušujejo pa jo predvsem dolge pohodne poti. Med drugim sta z mamo prehodili že Juliana

trail, 270 km. Ljubezen do smučarskega teka je podedovala po mami, ki je bila nekoč tekačica, šport v vseh oblikah pa jo spremlja že od malih nog. Tako, pravi, bi bila Ajda zagotovo športnica, tudi če specialne olimpijade ne bi bilo. Je pa to gibanje v njihovem društvu Sožitje v Škofji Loki vsekakor dobrodošlo, saj vsi nimajo takšne sreče, da bi jim šport približali že doma. »In mnogim to daje prepotreben smisel v življenju,« zaključuje Brigita.

Družine naših športnikov imajo na igrah specialne olimpijade posebno mesto. To namreč ni samo priložnost za navijanje za svoje otroke, pač pa tudi priložnost za povezovanje z drugimi starši s podobnimi življenjskimi potmi. Ena takih družin na tokratnih igrah je bila družina Nike Dolinšek. Njena mama Alenka je bila vesela, da lahko Nika ponovno pokaže, česa je sposobna, ob tem pa je povedala: »Spoznavam nova okolja, pridobivam nova prijateljstva in izkušnje skozi šport, ki ga ima najraje. Najlepše pa je opazovati, kako sodelujejo kot ekipa in drug drugega nesebično spodbujajo.«

Zastava naprej v Santiago 2027

Število medalj se je do konca iger ustavilo na 20 – 5 zlatih, 7 srebrnih in 8 bronastih. Najuspešnejši je bil Aleš Masten, ki je zlato v superveleslalomu in bronu v veleslalomu dodal še srebro v slalomu

in tako osvojil komplet medalj. Po tretjem mestu v slalomu je do treh medalj prismočal tudi Mitja Čamer. Druga sta bila v svojih skupinah še Katja Pegan in Peter Lenart. Za piko na i so poskrbeli krpljarji s štafetnim srebrom. Na 4 x 100 metrov so tekmovali Miha Marolt, Gregor Juh, Maja Milošević in Jasmina Bračun. Posamezno sta Miha Marolt in Maja Milošević dodala še dve tretji mesti na 400 metrov.

20 medalj je več kot 20 zgodb, ki jih sestavlja življenje. So stkana prijateljstva, nepozabni trenutki, nova doživetja. So zgodba na pot lepšemu jutri, sprejetosti, novim pričakovanjem. Tudi za nas, ne samo za športnike. So zgodbe, ki ogrejejo srce in oplemenitijo življenje. In so zgodbe, ki ostanejo. 25-članska slovenska ekipa je tudi to pot dihala eno, drug z drugim, drug za drugega. Igre se zaključujejo, stkane vezi ne! »The Future is Here – Prihodnost je tukaj,« je bil slogan iger, in če bo takšna, smo pripravljeni nanjo. Igre so se končale s sklepno slovesnostjo, ki je potekala v snežnem Sestrieru. Zastavo je kot naslednji organizator prevzel Santiago, Čile, kjer bodo poletne igre oktobra 2027.

Slovenska ekipa v Torinu:

– alpsko smučanje:

Aleš Masten (VDC Tončke Hočevar Ljubljana)
Žiga Zor (VDC Zasavje Zagorje ob Savi)
Mitja Čamer (VDC Zasavje Zagorje ob Savi)

Peter Lenart (VDC Zasavje Zagorje ob Savi)
Nika Dolinšek (Center Gustava Šiliha Maribor)
Katja Pegan (VDC Ajdovščina – Vipava)

trenerja:

Domen Pociеча (VDC Zasavje)
Kristina Mohorčič (CIRIUS Vipava)

– tek na smučeh:

Jernej Bitenc (VDC Tončke Hočevar Ljubljana)
Nejc Komurka (OŠ Helene Puhar Kranj)
Drago Jančič (CUDV Črna)
Uroš Kotnik (CUDV Črna)
Ajda Markun (Sožitje Škofja Loka)
Nea Štebe (OŠ 27. julij Kamnik)

trenerki:

Tina Klemenc (CUDV Črna)
Brigita Markun (Sožitje Škofja Loka)

– krpljanje:

Gregor Juh (Sožitje Mežiške doline Ravne na Koroškem)
Miha Marolt (VDC Vrhnika – Idrija)
Maja Milošević (VDC Tončke Hočevar Ljubljana)
Jasmina Bračun (VDC Šentjur, enota Šmarje)

trenerja:

Gregor Rozman (VDC Tončke Hočevar Ljubljana)
Tinkara Kovač (VDC Zasavje)

Vodja delegacije: Suzana Bohorč

Pomočnica vodje delegacije: Urška Kustura
Zdravnica: Irena Deželak

Dr. Nataša Pirc Musar je bila častna pokroviteljica sprejema pred odhodom na igre v Torino.

Krpljarska štafeta 4x100 metrov, ki se je okitila s srebrom.

Državna prvenstva 2025

Piše: Žiga Kobaševič

(foto: Arhiv Zveze ŠIS - SPK)

Pregled izvedenih državnih prvenstev v posamični in ekipni konkurenci v organizaciji Zveze ŠIS-SPK od začetka koledarskega leta do začetka marca 2025.

1. PARAALPSSKO SMUČANJE (VEESLALOM) – 2024

V petek, 24. januarja 2025, je na smučišču Mojstrana potekalo državno prvenstvo v paraalpskem smučanju za leto 2024. Tekmovanja v preteklem letu nismo organizirali, ker nam vremenske razmere tega niso dovoljevale. V Mojstrani, približno 15 kilometrov pred Kranjsko Goro, je v disciplini veleslalom v dveh vožnjah tekmovalo 11 tekmovalk in 32 tekmovalcev. Izvedbeni del tekmovanja je prevzela Šola smučanja Roman Podlipnik.

Rezultati – ženske:

B3:
1. mesto: Anka Kunčič (MDSS Ljubljana).

NAC – superveteranke:

1. mesto: Ivana Vinšek (DI Dravograd),
2. mesto: Irena Elizabeta Klosternek (MDI Šaleške doline).

NAC – veteranke:

1. mesto: Ljudmila Vöröš (DI Ljubljana Vič – Rudnik),
2. mesto: Stanislava Brinar (IŠD Samorastnik).

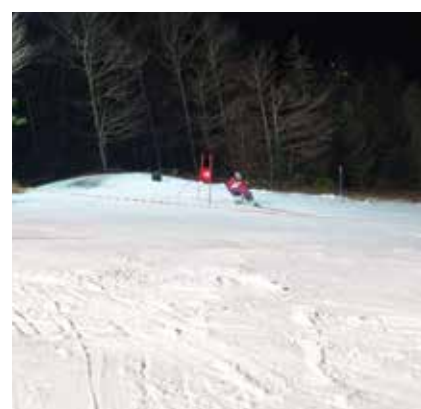
NAC – članice:

1. mesto: Nataša Sardinšek (DI Zagorje).

Gluhe – članice:

1. mesto: Alojzija Meglič (MDGN Slo. Konjice),
2. mesto: Polona Kopina (AURIS Kranj),
3. mesto: Alenka Dobnikar (AURIS Kranj).

Rezultati – moški:

Stoječi – veterani:

1. mesto: Danilo Hafner (DI Tržič),
2. mesto: Branko Ačko (DI Slo. Bistrica),
3. mesto: Franc Poljanc (DI Tržič).

Stoječi – člani:

1. mesto: Sebastjan Osrečki (IŠD Samorastnik),
2. mesto: Janko Noč (AURIS Kranj).

NAC – veterani:

1. mesto: Frančišek Pogač (DI Muta),
2. mesto: Mirko Kamenik (DI Slo. Bistrica),
3. mesto: Andrej Štih (IŠD Samorastnik).

NAC – člani:

1. mesto: Bojan Potočnik (IŠD Samorastnik),
2. mesto: Peter Navotnik (DI Dravograd),
3. mesto: Darko Postrpinjek (MDI Šaleške doline).

Gluhi – veterani:

1. mesto: Stanko Melinc (DGN S. Primorske),
2. mesto: Franci Šušteršič (AURIS Kranj),
3. mesto: Bedrija Črešnik (DGN Podravja).

Gluhi – člani:

1. mesto: Robert Debevec (DGN Podravja),
2. mesto: Andrej Vivod (DGN Podravja),
3. mesto: Jaka Debevec (DGN Podravja).

Sedeči:

1. mesto: Matej Arh (DP Kranj).

2. ŠAH (POSAMIČNO IN EKIPNO) – GLUHI

V soboto, 15. februarja 2025, je v Novem mestu potekalo državno prvenstvo v šahu za gluhe v posamični in ekipni konkurenci. Na tekmovanju posameznikov je sodelovalo 16 udeležencev, v ekipnem delu pa 6 ekip.

Izvedba tekmovanja je bila v rokah DOZIS Novo mesto, sodil pa je sodnik Luka Rifelj.

Rezultati – posamično:

1. mesto: Bruno Glas (DGN Posavja),
2. mesto: Pavel Radež (DGN Posavja),
3. mesto: Andrej Štrucl (DOOS Celje).

Rezultati – ekipno:

1. mesto: DGN Pomurja (Janko Brunčič, Anton Marič, Marta Marič, Anton Varga),
2. mesto: MDG Ljubljana (Stanislav Veršič, Božo Vidic, Mladen Veršič, Ema Rožman),

3. mesto: DGN Podravja (Srečko Pihler, Milan Kotnik, Milan Kolarič, Franc Perkovič).

4 OSTALI ŠPORTI

Dogodki in rezultati

3. PARAALPSSKO SMUČANJE (VEESLALOM) – 2025

V petek, 21. februarja 2025, je na smučišču Mojstrana potekalo državno prvenstvo v paraalpskem smučanju – disciplina veeslalom. Na progi se je pomerilo 25 tekmovalk in tekmovalcev. Udeleženci so tekmovali v čudovitem vremenu in na odlično pripravljeni progi. Tekmovanje je organizirala Zveza ŠIS-SPK, izvedla pa ŠS Roman Podlipnik.

Rezultati – ženske:

B3:

1. mesto: Anka Kunčič (DI Ljubljana Vič – Rudnik).

Gluhe – veteranke:

1. mesto: Alojzija Meglič (MDGN Slo. Konjice),
2. mesto: Polona Kopina (AURIS Kranj),
3. mesto: Alenka Dobnikar (AURIS Kranj).

Gluhe – članice:

1. mesto: Kaja Debevec (DGN Podravja).

NAC – veteranke:

1. mesto: Ljudmila Vöröš (DI Ljubljana Vič – Rudnik).

Rezultati – moški:

Stoječi – veterani:

1. mesto: Danilo Hafner (DI Tržič),
2. mesto: Branko Ačko (DI Slo. Bistrica),
3. mesto: Franc Poljanc (DI Tržič).

Stoječi – člani:

1. mesto: Janko Noč (AURIS Kranj).

Gluhi – veterani:

1. mesto: Stanko Melinc (DGN S. Primorske),
2. mesto: Franci Šušteršič (AURIS Kranj),
3. mesto: Jože Janežič (DOZIS Novo mesto).

Gluhi – člani:

1. mesto: Robert Debevec (DGN Podravja),
2. mesto: Jaka Debevec (DGN Podravja),
3. mesto: Robert Marolt (DGN Podravja).

NAC – superveterani:

1. mesto: Frančišek Pogač (DI Muta),

2. mesto: Mirko Kamenik (DI Slo. Bistrica),
3. mesto: Janez Kunčič (DI Ljubljana Vič – Rudnik).

NAC – člani:

1. mesto: Tomaž Gatej (MDDI Radovljica),
2. mesto: Janez Kuder (MDI Žalec).

4. HITROPOTEZNI ŠAH (POSAMIČNO)

V soboto, 1. marca 2025, je na Dolu pri Hrastniku potekalo državno prvenstvo v hitropoteznem šahu v posamični konkurenci. Tekmovanje je organizirala Zveza ŠIS-SPK, izvedba pa je pripadla DI Hrastnik. Skupaj je tekmovalo 11 šahistov in 31 šahistov, ki so igrali pod nadzorom sodnika Janeza Medveška. Največ znanja sta pokazala Tatjana Strmčnik (Društvo distrofikov Slovenije) in Bruno Glas (DGN Posavja), ki sta postala državna prvaka.

Rezultati – ženske:

1. mesto: Tatjana Strmčnik (DDS),
2. mesto: Leonida Skuhala (MDI Ljutomer),
3. mesto: Alenka Nikl (DI Muta).

Rezultati – moški:

1. mesto: Bruno Glas (DGN Posavja),
2. mesto: Vladimir Kodrič (DI Koper),
3. mesto: Slavko Bedič (DI Črnomelj).

Premikamo meje za bolnike.

Smo Sandoz,
vodilno farmacevtsko
podjetje v svetu za generična
in podobna biološka zdravila.
In smo Lek, pionirji farmacevtske industrije
v Sloveniji.

Naša strast so odličnost in vrhunska kakovost zdravil.
Navdušujejo nas biotehnoški postopki za razvoj in
proizvodnjo podobnih bioloških zdravil ter najvišji standardi
farmacevtske proizvodnje.

SANDOZ | **lek**

Lek farmacevtska družba d. d.
Verovškova ulica 57
1526 Ljubljana, Slovenija
www.lek.si

Showdown v letu 2024

Piše: Peter Zidar

(foto: Peter Zidar)

Sezona je z mednarodno tekmo Evropski pokal v showdownu zaključena, pripravili smo pregled aktivnosti ter izzivov, s katerimi se ta športna panoga sooča.

Latvija

Oktobra je v latvijski Rigi potekal evropski pokal, ki se je nekoč imenoval European top 12. Na to tekmovanje je bila iz Slovenije povabljen Tanja Oranič, že dlje časa edina Slovenka, ki je dovolj visoko na svetovni lestvici, da je povabljen na zaključni turnir. Tekmovanje je izredno naporno, saj se v treh dneh odigra 11 tekem na tri dobljene nize, kar za tekmovalce predstavlja izreden napor. Ker je Tanja igrala s poškodovano roko, je bilo 7. mesto odličen uspeh. Tanja s svojo igro dokazuje, da se lahko kosa z vsako nasprotnico, saj je bil pri večini dvobojev rezultat izjemno tesen. Zaradi poškodbe je bila prisiljena v spremembo načina igranja. Po 15 letih igranja na najvišji ravni je bilo to vse prej kot lahko. Turnir je bil dobro organiziran. Tanjino udeležbo je v celoti financirala Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije, za kar se ji iskreno zahvaljujem, potne stroške pa sva morala pokriti iz lastnih in donatorskih sredstev.

Evropsko prvenstvo

Slovenska reprezentanca se je avgusta odpravila na evropsko prvenstvo v bolgarsko Sofijo. Zahvaljujem se sodnikoma Marku Čenčiču in Gregorju Habjanu za požrtvovalno pomoč pri vožnji kombija. Evropsko prvenstvo je potekalo med 5. in 11. avgustom. Začelo se je z zdravniškimi pregledi in treningi. Denis Repa in Timotej Skledar sta izboljšala rezultate s prejšnjega prvenstva, Tanja Oranič in ekipa pa sta uvrstitev poslabšali. Po zelo dolgem času nihče v posamezni konkurenci ni bil med deseterico. Igrali sicer nismo slabo, žal pa nam velikokrat zmanjka zelo malo do

veliko boljših uspehov. Tudi v tem primeru so del sredstev zagotovili donatorji.

Češka

Marca smo se odpravili na tradicionalni turnir v češki Nymburk, kjer običajno dobijo priložnost tudi športniki, ki sicer niso stalni udeleženci turnirjev v tujini. Tako sta se letos poleg Denisa Repe, Timoteja Skledarja in Tanje Oranič tega turnirja udeležila tudi Tina Gostenčnik in novinec na mednarodnem prizorišču Uroš Pleskovič. Vsi tekmovalci so se odlično borili in dosegli zadovoljive uvrstitve. Z igrami sem zadovoljen, še vedno pa so možnosti za napredek.

Slovaška

Na pot na Slovaško smo se odpravili v zasedbi Tanja Oranič, Jana Führer, Timotej Skledar, Ladislav Humski in Denis Repa. Z igrami in rezultati sem bil zelo zadovoljen. Prostor za igranje je bil izvrsten,

velik športni objekt, ki ga na Slovaškem uporabljajo za številne športne discipline.

V letu 2024 smo poleg državnega prvenstva organizirali še tri domače turnirje, na katere slovenski showdownisti zelo radi prihajajo. Vendar pa se kot povsod soočamo s pomanjkanjem mladih športnikov. Žal nam šolski sistem ni naklonjen, saj z uvedbo integracije in skoraj ukinitvijo šole za slepe in slabovidne nimamo več dostopa do mladih šolarjev, ki bi lahko nekoč postali odlični športniki. Prav tako zaznavamo težavo pri programih predstavitve športa invalidov, saj showdown ni nikjer predstavljen. Tako imamo tudi zelo okrnjene možnosti njegove predstavitve širši javnosti. Prihodnost showdowna je vse prej kot rožnata. Zaradi pomanjkanja mladih in finančnih sredstev se mu obetajo slabi časi, saj poleg naštetega ne moremo zagotoviti ustreznih pogojev za treninge, kaj šele za reprezentančne vikend priprave. Zaradi tega zaznavam tudi pomanjkanje interesa pri določenih igralcih. Kljub temu z optimizmom zrem v svetlejšo prihodnost slovenskega showdowna in parašporta na sploh.

Trener Peter Zidar in slovenska reprezentanca.

Temu zapisu vodje showdowna Petra Zidarja dodajamo še pojasnilo Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja: »Pod okriljem Zveze ŠIS-SPK deluje tudi 11 neparalimpijskih športov, ki niso kategorizirani. Zanje imamo na voljo določena sredstva, ki pa ne zadostujejo za delovanje. Na to smo že opozorili, a pri ostalih invalidskih organizacijah in FIHO za te športe ni pravega posluha. K nezadovoljstvu prispeva tudi dejstvo, da so nekateri od teh športov ekipni, kar še poviša stroške. Zato so te panoge primorane iskati sredstva na trgu.«

Po Živini poti tudi Mojca in Kristjan

Piše: D.P.

(foto: K.P., M.D., IBFS)

Slovenija ima svojo predstavnico tudi v svetovnem pokalu v parabobu.

To je Živa Lavrinc, ki se je nad bobom navdušila v Švici, kjer je delala pred nesrečo s kolesom. »Ko sem se poškodovala, sem imela srečo, ker je mož nekdanje sodelavke vozil bob. Obiskal me je in me povabil, da se jim pridružim. Povedal mi je, da kljub nesreči življenja ni konec,« se spominja Živa, ki dodaja: »Povedal mi je, da je vse urejeno, da me čakata bob in trener. Moja naloga je bila priti do Lillehammerja,« se spominja leta 2019, ko je prvič prišla na Norveško. Po opravljeni šoli paraboba je prišla prva tekma. »Bob je športna panoga, ki je na olimpijskih igrah od leta 1924. Na paralimpijskih igrah ga še ni, se pa organizatorji trudijo, da bi se uvrstil v program zimskih paralimpijskih iger. Žal pa nismo bili uvrščeni v koledar paralimpijskih iger za leto 2030. Zato so se tudi sponzorji obrnili nekoliko stran od nas. Sedaj smo bolj kot ne odvisni sami od sebe in našega paralimpijskega komiteja,« nadaljuje Živa, ki je v svetovnem pokalu na tekmah na Norveškem tekmovala tudi letos. Ob tem prizna, da si je želela, da bi si ji pridružil še kdo iz Slovenije. »Ko sem hodila takole po Sloveniji, tudi na paralimpijskem taboru sem bila, sem mlade povabila, naj se mi pridružijo. Spovabilom sem se obrnila na vse prek revije Paraplegik,« nadaljuje Živa, ki je vesela, ker je prišlo do odziva. Mojca Debeljak in Kristjan Peljhan sta se odločila, da potujeta z Živo na Norveško, šolanje je sofinancirala tudi Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite.

Mojca in Kristjan

Kristjan Peljhan se že od malega ukvarja s športom. Treniral je gimnastiko, skoke v vodo z višin, smučanje in karting, jadral pa je tudi na optimistu. S prometno nezgodo leta 2020 se je njegovo življenje

V Lillehammerju.

precej spremenilo, s tem pa se je spremenila tudi možnost športnega udejstvovanja. Tako je bil primoran poiskati nove športe in področja, kjer lahko sprošča svojo odvečno energijo. Začel je trenirati parabadminton in se udeleževati tekmovanj iz atletike. Letos se je pojavila nova možnost, udeležba na šoli boba na Norveškem in udeležba na tekmovanju v parabobu.

Mojci Debeljak se je življenje spremenilo pred štirimi leti, ko jo je doletela kap v hrbtenici. »Iščem nove rešitve in nove športe, ki mi pomagajo na poti do zdravja. Žal je tudi moje finančno stanje močno omejeno. Treniram parabadminton. Imam nekaj lepih rezultatov na svetovnih tekmovanjih,« pove Mojca, ki se je z veseljem udeležila šole paraboba in tekm v Lillehammerju.

V reviji Paraplegik

»V domačem kraju sem pričel trenirati badminton, jeseni 2024 pa sem v reviji Paraplegik opazil članek o parabobu, ki ga je napisala Živa Lavrinc. Na kratko je opisala ta šport in omenila, da bo v začetku januarja v Lillehammerju na Norveškem potekala šola paraboba. Kontaktiral sem jo za več informacij. Sprva se mi je ideja o drsanju po ledeni stezi z bobom zdela odbijajoča, saj na splošno ne maram mraza, a sem vendarle pisal Živi, saj se priložnost za vožnjo s pravim bobom ne pojavi vsak dan. Povedala mi je, kako potekajo tekmovanja in šola ter kako se z bobom sploh peljemo in ga upravljamo. Po opisu me je ideja o vožnji boba pritegnila, zato sem Živi rekel, da se ji bom pridružil v Lillehammerju. Poleg mene se je na vabilo

odzvala tudi Mojca. Tako smo se kot ekipa na Norveško odpravili takoj po novem letu,« se Kristjan spominja, kako so združili moči z Živo in Mojco.

Izjemni trije tedni

»Vsak dan smo opravili vsak po tri vožnje. Zatem smo jih analizirali z videoposnetki, ki jih je trenerka Sarah posnela ob progi. Komentirala je naše manevriranje, vstope in izstope iz ovinkov ter samo

Mojca je preizkusila številne parašporte.

Skoraj tri tedne so ostali na severu Evrope.

Kristjan in Mojca sta dosanjala svoje sanje.

vožnjo. Po končanem treningu smo se vsak dan z vozički odpravili po progi navzdol, kjer smo si ogledali vsak ovinek posebej ter se naučili pravilno vstopiti v ovinek, na katerem delu zaviti in kako ovinek zaključiti, da je vstop v naslednjega čim bolj tekoč. Tridnevni šoli paraboba in dnevu premora je sledil prvi tekmovalni teden, sestavljen iz treh dni treningov in dveh tekmovalnih dni. Ker smo pridobili že nekaj izkušenj, smo lahko štartali z vrha proge, kar je bil pogoj za nastop na prihajajočih tekmah. Sam sem na prvih dveh tekmah zaradi težav s papirologijo nastopil kot predtekmovalec in odpeljal nekaj tekočih voženj, pri katerih sem nadgrajeval znanje, pridobival izkušnje in izboljševal svoj čas proge,« je nadaljeval Kristjan, ki je teden dni po šoli boba dočkal svoj prvi nastop. »Teden smo nadaljevali s treningi in tekmovanji. Tako je skupnih 20 dni zelo hitro minilo. Tekmovanja so potekala po pričakovanjih, izboljšal sem vožnjo in svoj čas proge ter se uvrstil na zame zadovoljiva mesta, boba pa nisem več prevrnil. Poleg druženja s sotekmovalci smo si ogledali mesto Lillehammer ter izkusili vedno zasnežene lokalne ceste in nekaj lokalne kulinarike. Rad bi se zahvalil Živi, ki nas je povabila, Manfredu za vso pomoč ter ostalim za res dobro družbo. Upam, da našo zgodbo naslednje leto ponovimo,« je sklenil Kristjan.

Kdaj bo bob prišel v program paralimpijskih iger, ni jasno.

V Hong Kongu tudi do norm za svetovno prvenstvo

Piše: D.P.

(foto: Zsis.si)

Slovenski paraplesalci so tekmovalno sezono 2025 pričeli v daljnem Hong Kongu in že prvi dan tekmovanja znova dokazali, da sodijo v sam svetovni vrh, kar so potrdili tudi drugi dan tekmovanja.

Začnimo pri soboti: Nika Bratuš in Lara Nedeljković sta plesali v najštevilčnejši kategoriji Single women class 2, kjer je nastopilo kar 20 plesalk. Nika je z odličnim nastopom v polfinalu dosegla 7.–8. mesto, Lara pa si je priplesala finale in zasedla odlično 6. mesto. Nika je nastopila tudi v kategoriji Junior single women class 2, kjer je v konkurenci treh plesalk osvojila odlično 2. mesto. Nastija Fijolič je v kategoriji Single women class 1 med štirimi plesalkami zasedla odlično 3. mesto. Med moškimi nas je

zastopal Amir Alibabič, ki je v kategoriji Single men class 1 prav tako pokazal odličen ples in se v konkurenci štirih plesalcev povzpел na 3. mesto. Drugi tekmovalni dan v Hong Kongu je prinesel odlične nastope naših plesalcev! Nika Bratuš je v najštevilčnejši kategoriji dneva, Single freestyle women class 2, osvojila 4. mesto. Nastija Fijolič je v kategoriji Single freestyle women class 1 prav tako zasedla 4. mesto, enak rezultat pa je dosegel tudi Amir Alibabič v kategoriji Single freestyle men class 1.

»Z vikendom v Hong Kongu sem zelo zadovoljen, saj je slovenska ekipa pokazala najboljše nastope do sedaj. Lahko rečem, da so se kvalitetni in intenzivni treningi obrestovali, saj je kvaliteta plesa naših plesalcev močno napredovala. Prav tako so vsi štirje plesalci že potrdili normo za udeležbo na svetovnem prvenstvu, ki bo letos konec novembra na Slovaškem. Seveda pa

bodo pred tem še druga tekmovanja. Že čez dobre tri tedne nas čaka tradicionalna velikonočna tekma na Nizozemskem. Junija sledi tekmovanje na Poljskem, septembra v Italiji, oktobra v Angliji in, kot rečeno, vrhunec sezone svetovno prvenstvo na Slovaškem,« zaključil selektor slovenske paraplesne reprezentance Andrej Novotny, ki je bil tokrat v vlogi vodje odprave.

Po koncu tekmovanja jih je pohvalil trener Andrej Novotny.

Parasport Slovenia tudi na Tik Toku

Z namenom, da predvsem mladim približamo svet parašporta in delovanje naše zveze, smo na spletu vzpostavili Tik tok kanal. Videe za zvezo snemamo in objavljamo naši parašportniki, paraplesalka Nastija Fijolič in paraplezalka Manca Smrekar, njune aktivnosti lahko spremljate na Tik Toku (<https://www.tiktok.com/@parasportslovenia>). Sledite nam (kliknite na QR kodo) in nam pomagajte pri promociji parašporta.

Trajnostne kompetence pri predmetu šport za otroke s posebnimi potrebami

Piše: Tjaša Filipčič

Povzetek

Predavam na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Iz leta v leto imam težjo nalogo, da študente, ki bodo kmalu poučevali otroke s posebnimi potrebami, prepričujem o pomembnosti redne gibalno/športne dejavnosti v šolskem sistemu. V učnem načrtu so zelo jasno napisani operativni cilji, na katerih utemeljujem pomen športa. Tokrat v prispevku razmišljam, ali bi bila bolj uspešna z razlago trajnostnih kompetenc, ki se razvijajo prek športa. V prispevku podajam sedem pomembnih trajnostnih kompetenc, ki se razvijajo prek športa. Pomembne so za življenje. Morda to vzpodbudi zanimanje na teoretični ravni.

Trajnostne kompetence skozi šport za otroke s posebnimi potrebami

Šport je odlično orodje za razvijanje trajnostnih kompetenc, saj spodbuja telesni, socialni in čustveni razvoj otrok. Pri otrocih s posebnimi potrebami pa ima še dodatno vrednost, saj jim omogoča vključevanje v družbo, krepitev samozavesti ter razvijanje pomembnih življenjskih veščin. V nadaljevanju podajam sedem kompetenc, ki se dotikajo systemskega in kritičnega razmišljanja, socialne vključenosti, gibalne učinkovitosti, odgovornosti do zdravja, razvijanja osebnostnih značilnosti in ustvarjalnosti ter

spoštovanja pravil. Težko bi rekli, da je ena izmed njih najpomembnejša. Vse gradijo odgovorno in za družbo pomembno osebnost.

Šport razvija trajnostne kompetence pri otrocih s posebnimi potrebami

1) Razvijanje systemskega razmišljanja prek konkretne gibalno/športne dejavnosti

• Otroci skozi športne dejavnosti razumejo, kako so različni elementi, kot so ekipa, pravila, gibanje in okolje, povezani in kako lahko njihova dejanja vplivajo na celoten sistem. Dober primer tovrstne dejavnosti so inkluzivne

športne panoge v okviru specialne olimpijade (unified sports).

• Prek konkretne gibalne izkušnje otroci pridobivajo odgovornost za ravnanje s športno opremo in trajnostno uporabo športnih površin. Dober primer je skrb za športne rekvizite, ki jih po vadbi pospravimo; izposojeno opremo za zimski športni dan vrnemo takšno, kakršno smo prejeli (alpske smuči).

2) Razvijanje socialne vključenosti in sodelovanja

• Gibalno/športne igre spodbujajo timsko

Igre specialne olimpijade so primer razvijanja socialne vključenosti in sodelovanja. (T. Filipčič, 2009)

delo, empatijo in medsebojno pomoč (npr. štafetne igre, igre MATP).

- Razvijanje prilagojenih športnih dejavnosti, kjer lahko sodelujejo otroci z različnimi zmožnostmi (npr. boccia, številni parašporti, specialna olimpijada).

3) Razvijanje kritičnega mišljenja in reševanje problemov

- Otroci se skozi šport učijo strategij, kako premagovati ovire, reševati izzive in prilagajati taktike (te strategije bodo v življenju še kako pomembne).
- Razvijanje sposobnosti prilagajanja različnim situacijam (otroci so prevarovani v domačem okolju, kjer je prilagajanje novim situacijam omejeno).

4) Razvijanje gibalne učinkovitosti in odgovornost do zdravja

- Otroci razvijajo gibalne sposobnosti, ki bodo zelo pomembne za njihovo večjo samostojnost v življenju (moč, ravnotežje, koordinacija).
- Otroci pridobijo znanja o pomembnosti gibalne dejavnosti za zdravje in dobro počutje.
- Otroci razvijajo trajnostni odnos do telesa in zdravja skozi raznolike prilagojene gibalno/športne dejavnosti.

5) Razvijanje osebnostnih značilnosti

- Šport otrokom pomaga razviti vztrajnost, potrpežljivost in pozitivno naravnost do izzivov.
- Skozi šport se otrok sooča z neuspehi (ki bodo sestavni del življenja).

6) Razvijanje etičnega odločanja in spoštovanje pravil

- Šport otrokom omogoča razumevanje pomena pravil in fair-playa ter spoštovanja drugih (z upanjem, da je to še vrednota današnjega dne).
- Šport krepi občutek odgovornosti za lastna dejanja in posledice.

7) Razvijanje ustvarjalnosti in inovativnost

- Prilagajanje športnih iger in dejavnosti različnim sposobnostim otrok (otrok sam išče rešitve, kako bo prilagodil gibanje).
- Razvijanje novih načinov gibanja in reševanja nalog na ustvarjalen način.

Primeri športnih dejavnosti za otroke s posebnimi potrebami, s katerimi dosegamo različne cilje trajnostnega razvoja

Glede na stopnjo težav na področju gibanja poznamo različne načine vključevanja učenca v šport.

Koordinacija je pomembna gibalna sposobnost. (T. Filipčič, 2009)

Vztrajnost je pomembna za vse. (T. Filipčič, 2009)

Prilagojena športna dejavnost

Vsi učenci izvajajo isto športno dejavnost, vendar so pravila, orodje in področje aktivnosti prilagojeni. Na ta način omogočamo vključevanje vseh udeležencev z različnimi težavami (npr. igranje košarke z nižanim košem, uporaba večje žoge, igra brez tekmovanja).

Vzporedna športna dejavnost

Učenci izvajajo podobno športno dejavnost, vendar v svojem ritmu in hitrosti.

Učenci lahko dejavnost izvajajo skupaj, vendar s prilagoditvami ali pa so razdeljeni v različne skupine

Ustvarjalnost se razvija tudi skozi športno dejavnost (T. Filipčič, 2009)

glede na njihove sposobnosti (npr. učenec lahko žogo vrže, vrže z odbojem ali zakotali po tleh).

Odprta športna dejavnost

Vsak učenec izvaja enako športno dejavnost z manjšimi prilagoditvami ali brez prilagoditev okolja in opreme, aktivnost ustreza vsem učencem (npr. ogrevanje v uvodnem delu ure, izvajanje elementarnih iger ali sproščanje v sklepnem delu ure).

Inkluzivna športna dejavnost

Vsa skupina, zdravi vrstniki in otrok s težavami, na področju gibanja izvaja športno igro, prilagojeno slednjemu (npr. odbojka sede, med dvema ognjema sede).

Prilagojena športna dejavnost samo za učence s težavami na področju gibanja

Taka oblika se izvaja v okviru dopolnilnega pouka ali dodatne strokovne pomoči pri pouku športne vzgoje (npr. spretnostna vožnja z vozičkom) ali v ustanovah, v katerih so vključeni otroci s posebnimi potrebami.

Zaključek

Trajnostne kompetence, razvite skozi šport, otrokom s posebnimi potrebami pomagajo pri boljšem vključevanju v družbo, krepitvi samozavesti in izboljšanju kakovosti življenja. Poleg tega jim omogočajo učenje odgovornosti, prilagodljivosti in vztrajnosti na zabaven in spodbuden način. S pravilno zasnovanimi športnimi programi lahko vsak otrok, ne glede na svoje zmožnosti, doživi uspeh, razvije svoje potenciale ter pridobi dragocene veščine za samostojno in izpolnjujoče življenje. Šport torej ne prispeva le k njihovemu osebnemu razvoju, temveč tudi k bolj vključujoči in pravični družbi. Morda nam bo uspelo napredek izvesti s projektom Aktivno inkluzivno, kjer si snovalci prizadevajo povečati socialno vključenost invalidov na področju športa v Sloveniji. Namen projekta je v obdobju 2024–2028 v športne aktivnosti vključiti dodatnih tisoč invalidov, s čimer želijo izboljšati njihovo telesno dejavnost, socialno integracijo in splošno kakovost življenja. Pri projektu sodelujejo ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport, Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite (Zveza ŠIS-SPK) ter Olimpijski komite Slovenije (OKS-ZŠZ).

Aktivno inkluzivno – lokalno in regionalno izvajanje aktivnosti

Piše: Aleš Šolar

(foto: Drago Perko)

Nova dolgoročna Strategija Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja (Zveza ŠIS-SPK), ki je krovna nacionalna organizacija za parašport, je med pomembnimi prioritetami opredelila vzpostavitev mreže organizacij na lokalni oziroma regionalni ravni.

Premalo športnih programov

V analizi preteklega obdobja in stanja parašporta v Sloveniji je bilo ugotovljeno, da je bistveno premalo športnih programov za invalide in da v nekaterih okoljih sploh ni organizirane športne vadbe. Zato so bile opredeljene prioritete, ki vključujejo usposabljanja strokovnega kadra, pripravo novega ABC programa športa invalidov, povezavo s panožnimi športnimi zvezami za vzpostavitev panožnih športnih programov za invalide,

zagotavljanje pogojev za delo strokovnega kadra, povezovanje invalidskih in športnih organizacij ter lokalno in regionalno povezovanje.

S pomočjo projekta Aktivno inkluzivno

Invalidi, njihovi starši, družinski člani oziroma skrbniki, nujno potrebujejo možnost vključitve v aktivnosti v svojem lokalnem okolju ali vsaj na regionalni ravni. S tem stremimo k izenačevanju možnosti za vse državljane ter omogočamo pestrost

Aktivnosti projekta bosta izvajala konzorcijska partnerja Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komitej in Olimpijski komitej Slovenije – Združenje športnih zvez.

in raznovrstnost vadbe ter hkrati nove možnosti za invalide. Po drugi strani omogočamo delovanje ponudnikov aktivnosti (športna društva, invalidska društva, javni zavodi, zasebniki), ki svoje dejavnosti ponudijo novim uporabnikom – invalidom. Prav projekt Aktivno inkluzivno – socialna vključenost invalidov na področju športa v obdobju 2024–2028 je namenjen vključevanju invalidov različnih starostnih skupin z različnimi vrstami invalidnosti v šport in redno telesno dejavnost. Med aktivnostmi projekta je tudi vzpostavitev regionalnih centrov in zaposlitev regijskih koordinatorjev športa invalidov.

Aktivnosti so stekle

Regionalni center kot nekakšno neformalno stičišče, morda pa v prihodnosti tudi formalno stičišče za šport invalidov, lahko v procesu razvoja športa invalidov veliko prispeva – še posebej, če je to že uveljavljena organizacija oziroma institucija in se povezuje z organizacijami v občini in širše. Zveza ŠIS-SPK je na podlagi javnega povabila februarja že evidentirala regionalne centre. Odziv na razpis je bil zelo dober. V nekaterih regijah bomo morda ustanovili celo več centrov. Marca je Zveza ŠIS-SPK objavila razpis za zaposlitev 12 regijskih koordinatorjev, po enega za vsako slovensko statistično regijo. Regijski koordinatorji bodo

imeli naloge izvajanja ABC programa vadbe športa invalidov v statistični regiji, za katero bodo zadolženi, poročanje o delu, preverjanje pogojev za sodelovanje v programu ABC, obdelava podatkov o udeležencih, spremljanje izvajanja vadbe ter poročanje o številu redno vadečih invalidov. Po drugi strani pa bodo imeli tudi naloge, ki ne bodo neposredno vezane na vadbene programe. Svetovali bodo invalidom, izvajali promocijske prireditve, zagotavljali podporo športnim in invalidskim organizacijam v lokalnem okolju, spremljali stanje športa invalidov v lokalnem in regionalnem okolju ter vzpostavili informativno regijsko stično točko.

Obveznosti koordinatorjev se bodo nanašale tudi na zbiranje evidenc o športnih objektih in športni infrastrukturi, izvajalcih programov za invalide, strokovnih kadrih za delo na področju športa invalidov in vadbениh programih v regiji za invalide. Koordinator bo moral biti v oporo in podporo inkluziji in socialnemu vključevanju invalidov v šport. Prizadevati si bo moral povezati športne in invalidske organizacije. Rezultati razpisa za zaposlitev regijskih koordinatorjev bodo znani aprila. Sledila bo izvedba usposabljanja z nazivom Strokovni delavec 1 – šport invalidov. Pričetek operativne izvedbe ABC vadbениh programov je predviden v septembru 2025.

Umrla je Danica Oman

Piše: Zsis.si

(foto: Zsis.si)

Konec februarja je umrla naša dolgoletna sodelavka in podpornica Danica Oman, ki je bila med letoma 1982 in 2004 strokovna sodelavka Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja.

samo administrativnih del. Kot radi rečemo, bila je deklara za vse. Bila je prvi stik s športniki, trenerji in organizacijami. Sodelovala je pri organizaciji priprav in tekmovanj, opremljanju reprezentanc in korespondenci. Danica je bila na zvezi zaposlena dobrih 22 let. Delala je s kar nekaj predsedniki in sekretarji. Vsi pa imajo o njej dobro mnenje. Tudi športniki so jo spoštovali, ona pa njih,« je o Danici Oman zapisal Jože Okoren v zborniku ob 60-letnici Zveze ŠIS-SPK.

V imenu Zveze ŠIS-SPK izrekamo iskreno sožalje družini, svojcem in prijateljem.

»Danica Oman se je v administraciji zveze redno zaposlila leta 1982. Ni pa opravljala

Nič drugačno življenje – dokaz za to tudi parašportnice in parašportniki

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Razstavo Nič drugačno življenje je v sodelovanju z Nacionalnim svetom invalidskih organizacij Slovenije, krovnim nosilcem evropskega projekta »Vseslovenska akcija ozaveščanja o socialnem vključevanju invalidov«, pripravil priznani fotograf Primož Lavre. V akcijo so vključeni tudi slovenske parašportnice in parašportniki.

Tokrat 25 oseb

Razstava je vzklila iz Primoževe razstave iz leta 2016 Nič drugačne mame, v sklopu katere je

fotografiral mame otrok s posebnimi potrebami. Z novo razstavo želi javnosti še naprej predstavljati raznolike zgodbe invalidov, ki podirajo tabuje in uspešno izkoriščajo svoje prednosti.

Pred objektiv je tokrat povabil 25 oseb. Med njimi so invalidi z različnimi vrstami in oblikami invalidnosti, vsi pa so uspešni pri svojem delu, športu in hobijih. Fotografiranje je potekalo v okoljih, ki so invalidom blizu, kjer delujejo in živijo.

Fotografije sestavljajo skupno celoto, za vsako pa se skriva edinstvena zgodba: »Z razstavo bi rad sporočil, da si moramo ljudje za zgled vzeti tiste, ki so za marsikaj prikrajšani, a kljub temu živijo polno življenje,« pravi Primož Lavre.

Otvoritve so se udeležili portretiranci, avtor fotografij Primož Lavre, predsednica državnega zbora mag. Urška Klakočar Zupančič, zagovornik načela enakosti Miha Lobnik, podžupan Mestne občine Ljubljana Dejan Cernek, nekdanji predsednik Milan Kučan in mnogi drugi.

Predsednica državnega zbora je v svojem govoru poudarila: »Razstava na več načinov ilustrira bogastvo človeškega življenja. Današnji svet poganja individualnost, ki lahko hitro preide v sebičnost in nerazumevanje za potrebe drugačnih. A današnja razstava v nas pomaga graditi zavest, da lahko s sebičnostjo in izključevanjem drugačnih ostanemo bistveno revnejši.«

Razstava potuje po različnih slovenskih krajih. V atriju ljubljanske mestne hiše je bila na ogled do 11. februarja.

Fotografije sestavljajo skupno celoto, za vsako pa se skriva edinstvena zgodba.

Razstava potuje po različnih slovenskih krajih.

Otvoritve so se udeležili portretiranci.

Med portretirankami je tudi Lena Gabršček, kapetanka ženske reprezentance odbojke sede.

S sodelovanjem v loterijskih igrah ste v letu 2024 pomagali zbrati

23.377.279 evrov
za invalidske,
humanitarne
in športne
organizacije.
HVALA.

loterija.si

